

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

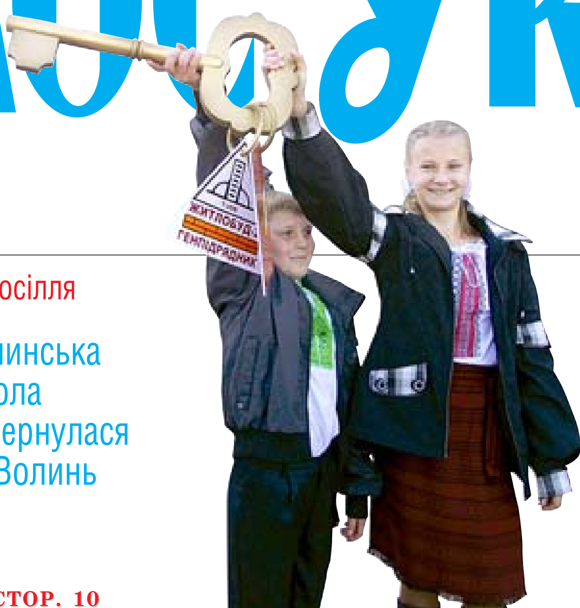
Закордонне відрядження

Від спільного минулого до спільного майбутнього

СТОР. 6

Новосілля

Волинська школа повернулася на Волинь

СТОР. 10

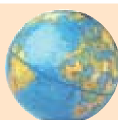
Точка зору

Риба — з голови

СТОР. 13

№ 208 (5208) СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Звернення Голови Верховної Ради України

Дорогі кияни, співвітчизники!

Радий від усього серця привітати вас з великим спільним і світлим святом — річницею визволення столиці України від німецько-фашистських загарбників.

Часові відстані, а нині це вже 68 років, не в змозі применшити ні стратегічної значущості, ні історичного сенсу перемоги на дніпровських кручах. Її відлуння потужно облетіло планету, сягнувши за межі ще однієї, хоча й масштабної і критично важливої, воєнної операції.

Київ увійшов до хронік Великої Вітчизняної, усієї Другої світової війни і навічно в них залишиться незгасним символом народного подвигу, величі духу та жертовності. У священній назві на картах і в людській пам'яті злилися воєдино доблесть оборонців, визволителів та учасників патріотичного підпілля, незагоєні трагедії Південно-Західного фронту і Бабиного Яру. А по вигнанні окупантів до цього долучилася подвижницька праця тих, хто піднімав сплюндроване місто з руїн.

Нагадуючи про обпалені полум'ям дні, живих і полеглих героїв, нинішня дата спонукає кожного з нас гідно, усвідомлено й сумлінно продовжувати їхню справу. І насамперед — швидше виводити із смуги випробувань врятовану і відбудовану ними Україну, берегти і примножувати красу і славу її столиці. Нам є до чого докласти свого розуму та рук, і в цьому буде найкраще свідчення, наочний вияв вірності принципам того патріотизму, який піднімав колись в атаки за Київ його визволителів.

Будьмо ж гідними їх наступниками та спадкоємцями!

Володимир ЛИТВИН.

Осінь. Листопад. Визволення

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Учора вранці ветерани і школярі столиці поклали квіти до пам'ятника «Танкістам — визволителям міста Києва».

...На світанку 6 листопада 1943 року на зруйнований задимлений Хрещатик вийшли радянські солдати. Уперше за 778 днів Київ бачив людей у цій військовій формі. Місто було практично порожнє. 195 тисяч киян знищено фашистами, 100 тисяч — відправлено до рейху.

Після Курської дуги Червона армія почала низку наступальних операцій. Однією з найбільших і найкровопролитніших стала битва за Дніпро, яка почалася 26 серпня. На фронті в 1400 кілометрів зійшлися близько чотирьох мільйонів людей з обох боків.

21 вересня після запеклих боїв радянські війська вийшли до Дніпра. До третьої за величиною річки в Європі після Волги та Дунаю.

Форсування Славутича відбувалося дуже важко. Німці знищили всі мости, штатних переправних засобів катастрофічно не вистачало. Застосовували все, що опинялося під рукою. Рибальські човни, колоди, дошки, бочки, плащ-намети, набиті соломою. СТОР. 4

Фото ЦДКФФА ім. Пшеничного.

Листопад 1943-го. У бій під Києвом ідуть танки.

ПОДІЇ

Пам'ятник Матері-вдові споруджять до наступного Дня Перемоги

Учора в парку Перемоги Дніпровського району столиці заклали символічний камінь на місці майбутнього пам'ятника Матері-вдові.

Ініціативу очолив поет, народний депутат і голова правління Українського фонду культури Борис Олійник. Нагадаємо: акція «Збудуймо всенародний пам'ятник Матері-вдові» почалася у 2008 році. Відтоді українці, здебільшого прості люди, переказали на рахунок фонду 340 тисяч гривень (збір коштів триває). А вчора заступник голови КМДА Леонід Новохатько пообіцяв, що до наступного Дня Перемоги символ пошани солдатських матерів споруднять на місці першого каменя. СТОР. 8

Зерна і за кордоном — хоч завалися

Хоча в країні й зібрано чи не рекордну кількість зернових — понад 50 мільйонів тонн — аграрії вже нині стримують продаж продовольчої пшениці, очікуючи поганого врожаю озимих наступного року. У багатьох областях через посуху чимало посівів хлібних культур або слабкі, або й зовсім не зійшли. Проте, незважаючи на нещодавнє скасування в Україні мит на експорт пшениці й кукурудзи, вигідно реалізувати зібране на зовнішніх ринках буде непросто. За прогнозами, виробництво зерна у світі нинішнього року становитиме рекордні 2,3 мільярда тонн. Це на 3,7 відсотка більше, ніж 2010-го. Зокрема, 6-відсоткове збільшення очікується по пшениці. Виробництво фуражного зерна зросте на 2,6 відсотка, рису — на 3,4 відсотка. Водночас у доповіді FAO (продовольча й сільськогосподарська організація ООН) зазначено, що і наступного року ціни на хлібні культури залишаться порівняно високі, хоча й відбудеться деяке зниження.

Пряме спілкування із владою та журналістами

З 8 по 10 листопада у Слов'янську та Слов'янському районі Донецької області відбудеться творча акція газети «Голос України» спільно із Всеукраїнською школою журналістського мистецтва «Голос молоді». Заплановано зустрічі у Слов'янському авіаційному технікумі, презентацію молодіжного проекту «Джерело натхнення» на базі Центру дитячої та юнацької творчості, спілкування мешканців міста із представниками газети.

Як змінюється обличчя одного з північних районів Донеччини? Які принади чекають на гостей Євро-2012? Які проблеми хвилюють місцевих мешканців? Про це ви, шановні читачі, зможете дізнатися 9 листопада під час «прямої лінії» із головою районної державної адміністрації Петром Івановичем Бєлоконовим. Поставити ваше запитання ви зможете за номером (06262) 34134 з 10 до 12 години.

КОРОТКО

■ У селі Бердянка (Харківська обл.) до школи через погіршення стану здоров'я не прийшли 26 учнів з різних класів. За попередніми даними, захворювання дітей виникло після вживання салату з капусти в шкільній їдальні. Госпіталізацію не проводили, школярі у задовільному стані перебувають удома, **повідомляє прес-служба МНС України.**

■ У Кам'янці-Подільському до Євро-2012 реконструюють автовокзал. Як повідомив начальник автостанції Володимир Балла, на ці роботи з міського бюджету коштів не надійшло, понад 800 тисяч гривень виділило підприємство ТОВ «Хмельницьктранс», **передає наш власкор Віра ШПІЛЬОВА.**

■ На Черкащині урожай овочів та картоплі удвічі перевищив потребу населення. Управління агропромислового розвитку ОДА шукає ринки збуту за межами області, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

НБУ: заборгованість у зарплаті у вересні збільшилася на 2,2%, і на 1 жовтня 2011 року сягнула 1 180,8 мільйона гривень

Уряд обіцяє підвищити мінімальну зарплату наступного року...

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 4 листопада

2012-й стане роком динамічного проведення соціальних реформ. У цьому депутатів під час години запитань до уряду переконував Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку Андрій Клюєв.

За словами урядовця, позитивну динаміку економіки та стабілізацію фінансового сектору було відновлено завдяки реалізації антикризових заходів. А економічне зростання протягом 2011 року дало змогу для подальшого підвищення соціальних стандартів. Так, повідомив він, за дев'ять місяців цього року зростання ВВП становило 5,3 відсотка.

Щодо наступного року, то міністр запевнив: позитивні тенденції соціально-економічного розвитку триватимуть. За його словами, проектом держбюджету на наступний рік передбачено продовжити «системну політику щодо підвищення рівня мінімальної заробітної плати». Збільшиться вона на 135 гривень. Крім того, на 14 відсотків зросте прожитковий мінімум, а посадові оклади працівників бюджетної сфери змінюватимуться щоквартально. Мінімальна пенсія за віком у 2012 році становитиме 842 грн. На 20 відсотків збільшаться й виплати інвалідам війни (їхня середньомісячна пенсія становитиме 3112 грн.) та на 23 відсотки щорічна грошова допомога до 9 Травня. Заплановано також поліпшення рівня соцзахисту та лікування інвалідів-чорнобильців. Основний розмір їхньої пенсії буде підвищено на 25 відсотків. А доплати до пенсії членам загиблих військовослужбовців становитимуть 358 гривень проти нинішніх 275 гривень. Крім того, місцеві бюджети отримають субвенцію з державного на виплати малозабезпеченим сім'ям, дітям-інвалідам, інвалідам з дитинства тощо у розмірі 30,2 млрд. грн., що на 14,4 відсотка більше, ніж цьогоріч.

Водночас, відповідаючи на запитання Арсенія Яценюка («НУ—НС») щодо нового газового контракту, Андрій Клюєв повідомив, що відповідні переговори тривають, але сказати, якою саме буде вартість блакитного палива, він не зміг. «Але я вас запевняю: вона буде набагато нижчою, ніж та, що є нині», — сказав він. Без конкретної відповіді залишилося й інше запитання.

ЦИФРА

На кінець 2012 року розмір державної допомоги при народженні першої дитини становитиме 28,8 тисячі гривень. Другої — 57 тисяч гривень, третьої — понад 115 тисяч гривень.

Петро Симоненко, Андрій Клюєв, Адам Мартинюк.

Невдоволення стосовно відповідей на депутатські запити з парламентської трибуни висловили Володимир Яворівський («БЮТ-«Батьківщина») та Юрій Кармазін («НУ—НС»). Запит бютівця стосувався компанії «Лівела», яка своєю діяльністю завдала держбюджету збитків на три мільярди гривень, і був направлений до Генпрокуратури. Проте депутат отримав відповідь, у якій, за його словами, простежується «усе добре, ніякого криміналу не було». Запит «нунсівця» був спрямований до Генпрокуратури та голови Державної податкової служби. У ньому Ю. Кармазін вимагав організувати перевірку фактів грубого порушення прав понад 500 мешканців села Новоолександрівка Одеської області. Проте перевірка наданих фактів, наголосив він, була проведена неякісно. На повторний запит парламентарій знову отримав відписку.

Після цього, на прохання двох фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» у роботі парламенту було оголошено перерву для проведення погоджувальної ради, після чого бютівці заблокували трибуну та президію. Фракція вимагала не розглядати у п'ятницю законопроект про декриміналізацію низки статей Кримінального кодексу, оскільки більшість не збиралася голосувати за їхні поправки.

«Ми не хочемо, щоб цей закон вносився в зал, бо розуміємо, що під нього немає голосів», — прокоментував дії своїх колег заступник лідера фракції Сергій Соболєв. — Адже якщо документ буде відхилено, парламент не матиме права повернутися до його розгляду на цій сесії».

На засіданні погоджувальної ради народні депутати домовилися відтермінувати розгляд цього законопроекту. Це рішення депутати підтвердили своїм голосуванням. Тим часом сесія вирішила зосередитися на розгляді інших законопроектів. Так, депутати за скороченою процедурою ухвалили низку законопроектів з пропозиціями Президента. Зокрема, зміни до державного бюджету на 2011 рік щодо погашення заборгованості перед держбюджетом за субкредитами, наданими енергогенеруючим компаніям. А також зміни до держбюджету-2011 щодо судового збору та інших питань. Крім того, сесія включила до порядка денного та одразу ухвалила в цілому проект закону «Про внесення змін до додатка №3 до Закону «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (щодо фінансування Мінекономрозвитку).

За основу депутати підтримали зміни до Податкового кодексу щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку.

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження свого колегу Віктора Шемчука.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Виборчий закон розроблятиме Тимчасова спеціальна комісія

Вечірнє засідання 3 листопада

Народні депутати мали розглянути п'ять законопроектів про вибори народних депутатів, однак В. Литвин повідомив, що керівники депутатських фракцій досягли домовленості про створення Тимчасової спеціальної комісії, яка має до 17 листопада підготувати узгоджений проект виборчого закону.

При цьому вищезгадані п'ять законопроектів повертаються на повторне перше читання, щоб у разі, якщо комісія не зможе виробити єдиного проекту документа, 17 листопада можна було розглянути ці законопроекти. Зрештою, постанову «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії з питання підготовки проекту закону про вибори народних депутатів України» підтримали 383 народні депутати. До складу комісії увійшли 13 народних депутатів від усіх фракцій, головою комісії обрано народного депутата Руслана Князевича та заступником голови Адама Мартинюка.

В. Литвин закликав членів комісії напрацювати законопроект «не для закордону», а такий, який влаштовував би Україну. «Ми повинні працювати не для того, щоб комусь сподобатись, а для того, щоб ми були впевнені, що це буде нормальний закон, який дасть можливість кожній людині висловити свою точку зору», — наголосив глава парламенту.

Відкриваючи вечірнє засідання, Голова Верховної Ради Володимир Литвин повідомив, що в ньому беруть участь Президент Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров, Голова Конституційного Суду Анатолій Головін та в. о. Голови Верховного Суду Анатолій Ярема, що пов'язано зі складанням присяги новопризначеним суддею Конституційного Суду Олександром Пасенюком. Після складання присяги парламент ухвалив постанову про звільнення О. Пасенюка з посади судді Вищого адміністративного суду України.

Перш ніж парламент продовжив розгляд законопроекту про внесення змін до Закону «Про телебачення і радіомовлення» (щодо приведення у відповідність із вимогами Європейської Конвенції про транскордонне телебачення програмної концепції мовлення), із заявою від фракцій «НУ—НС» та «БЮТ-«Батьківщина» виступила народний депутат Оксана Білозір. У її виступі якраз і йшлося про те, що напередодні відзначення 9 листопада Дня української писемності і мови та всупереч статті 14 Закону «Про культуру», в якій йдеться, що «підтримка вітчизняних виробників у сфері культури здійснюється шляхом встановлення квот, демонстрування вітчизняного, україномовного, культурного продукту на телебаченні, радіо та кіно», на розгляд парламенту винесено законопроект, що дозволяє телерадіомовникам взагалі не включати до своїх ефірів твори українських авторів та виконавців.

Далі народні депутати перейшли до постатейного розгляду законопроекту. При цьому В'ячеслав Кириленко («НУ—НС», партія «За Україну!») звернув увагу, що якщо спочатку автори законопроекту планували встановити квоту на український продукт на рівні 50 відсотків для телебачення і 25 на радіо, то тепер пропонується 25 відсотків як для телебачення, так і для радіо.

Ініціатор цих змін, народний депутат Олена Бондаренко (Партія регіонів) у відповідь заявила, що «для того, щоб наповнювати український ефір українською музикою, її має бути вдосталь, а її немає».

А. Шевченко, звернувши увагу народних депутатів, що за назвою цього законопроекту наше законодавство начебто приводиться у відповідність до європейської практики, заявив: в Європейській конвенції немає нічого, з чого б випливав цей закон.

Після ухвалення законопроекту в цілому, В. Литвин зазначив, що під час підготовки і подання документа на підпис Президенту також буде подано й висновок Головного юридичного управління, котре пропонувало вдосконалити його на доопрацювання.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Суспільний арбітр, покликаний утверджувати демократію, захищати права і свободи людини

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин представив новопризначеного суддю Конституційного Суду Олександра Пасенюка колективу КС.

Представляючи О. Пасенюка, керівник українського парламенту відзначив його як знаного юриста із 40-річним досвідом роботи у галузі права, який стояв біля витоків адміністративного судочинства, має значний суддівський стаж, відповідний досвід роботи на керівних посадах в органах виконавчої влади. В. Литвин висловив переконання, що його діяльність буде плідною і корисною з точки зору її державного і загальносуспільного значення, що його великий життєвий та професійний досвід сприятиме ефективній діяльності на посаді судді Конституційного Суду України — єдиного органу конституційної юрисдикції держави, що стоїть на сторожі верховенства права, захищає інтереси людини і громадянина.

Олександр Пасенюк, Анатолій Головін.

У своїй промові В. Литвин підкреслив, що на етапі становлення та розвитку громадянського суспільства для України вагомо зростає значення Конституційного Суду України як своєрідного суспільного арбітра, покликаного утверджувати демократію, чиєю невід'ємною складовою є інститут захисту прав і свобод людини.

В. Литвин, підкресливши, що «попереду дуже багато буде роботи у Конституційного Суду, у тому числі і по виборчому законодавству», висловив сподівання, що «по кожному з питань будуть прийняті принципові й виважені рішення». Голова Верховної Ради України вважає необхідним переглянути віковий ценз при призначенні на посаду суддів Конституційного Суду для більш ефективного використання набутого досвіду і знань у сфері конституційного права.

ДОСЛІВНО

Анатолій ГОЛОВІН:

«Судді готові поділитися своєю думкою, міркуваннями щодо судочинства. Ви обізнані у багатьох галузях права. Спілкування буде корисним. Цьому спілкуванню потрібно надати періодичність».

Голова Конституційного Суду А. Головін запросив Голову Верховної Ради України до грунтовного спілкування.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Депутати підтримали зміни до Податкового кодексу щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку

Не йти за натовпом, а бути особистістю

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь в урочистостях з нагоди 100-річчя Боярської загальноосвітньої школи №2 I—III ступенів на Київщині. Це школа з великими традиціями. Через її стіни пройшли понад п'ять тисяч випускників, тут навчався і письменник Микола Островський.

Вітаючи вчителів та учнів з ювілеєм школи, яка має не лише красиву будівлю, архітектуру, а й потужний викладацький склад, глава парламенту наголосив: сто років школі — це ціла епоха, за якою можна вивчати історію України, а з літопису життя цієї школи брати для себе багато необхідного. «Сто років школі — це можливість нинішнім учням подивитися в очі історії і зрозуміти своє призначення та обов'язок у житті», — сказав глава парламенту. Голова Верховної Ради також побажав усім присутнім не йти за натовпом, а бути особистістю, бо лише тоді можна ствердитися у житті й досягти найвищих особистих і професійних висот. «Мізки будуть запитані, — сказав В. Литвин. — Україна може, повинна і буде приростати за рахунок розуму».

Відповідаючи на запитання «Голосу України» щодо законодавчої бази у сфері освіти, Голова Верховної Ради відзначив, що чинне законодавство передбачає фінансування освіти на рівні не нижче, ніж 10 відсотків ВВП, тоді як, на жаль, на наступний рік на освіту планується виділити менше шести відсотків. Володимир Литвин переконаний, що освіта має стати одним із пріоритетних напрямів у державі й мати гідне фінансування.

На прохання журналістів глава парламенту також прокоментував ситуацію із законом про вибори народних депутатів, що було лейтмотивом нинішнього пленарного тижня. Володимир Литвин висловив сподівання, що до 17 листопада буде запропоновано узгоджений варіант нової редакції закону. На думку глави парламенту, треба взяти за основу один із законопроектів, уважно проаналізувати зауваження Венеціанської комісії, вислухати думки фракцій і вийти на узагальнюючий документ. «Новий виборчий закон потрібно ухвалити до кінця сесії, щоб були зрозумілі правила гри», — вважає В. Литвин. Окрім того, керівник парламенту висловився за те, щоб у прикінцевих положеннях нового виборчого закону було записано, що закон не можна змінювати до виборів.

Юліана ШЕВЧУК.

На передньому плані — голова КОДА Анатолій Присяжнюк, директор школи Маргарита Савицька і Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про присудження щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно–технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відповідно до Постанови Верховної Ради України від 14 вересня 2006 року «Про встановлення щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., №42, ст. 406; 2011 р., №18, ст. 139) за особливі успіхи у здійсненні навчання і виховання учнів, вихованців, слухачів присудити Премію Верховної Ради України:

Баранніку Володимиру Васильовичу — учителю історії та правознавства Литвинецької загальноосвітньої школи I—III ступенів Канівської районної ради Черкаської області;

Городнюку Володимиру Павловичу — директору Вищого професійного училища №22 міста Сарни Рівненської області;

Голдаєву Сергію Геннадійовичу — учителю історії загальноосвітньої школи I-III ступенів села Яковлівка Роздільнянського району Одеської області;

Гушкевичу Юрію Петровичу — викладачу художніх дисциплін Вищого професійного художнього училища №5 міста Чернівці Чернівецької області;

Дідківській Тамарі Іванівні — вихователю Малинського дошкільного навчального закладу №2 Житомирської області;

Довгій Наталії Михайлівні — директору середньої загальноосвітньої школи №2 з поглибленим вивченням англійської мови виконавчого комітету Марганецької міської ради Дніпропетровської області;

Дубинці Людмилі Федорівні — директору Красноармійського навчально-виховного комплексу Донецької області;

Івасечко Олені Борисівні — вихователю-методисту дошкільного навчального закладу №20 міста Кам'янець-Подільський Хмельницької області;

Корженевичу Олександру Ошеровичу — учителю фізики навчально-виховного комплексу «Школа-ліцей №3 імені А.С. Макаренка» Сімферопольської міської ради Автономної Республіки Крим;

Королюку Василю Васильовичу — директору Долинського районного будинку дитячої та юнацької творчості Долинської районної ради Івано-Франківської області;

Кулініч Ользі Миколаївні — учителю біології середньої загальноосвітньої школи I—III ступенів №1 міста Хмільник Вінницької області;

Кутніку Володимиру Олексійовичу — директору Зведенівської середньої загальноосвітньої школи I—III ступенів Шаргородського району Вінницької області;

Лебедку Сергію Анатолійовичу — директору Ріпкинської загальноосвітньої школи I—III ступенів №2 Ріпкинського району Чернігівської області;

Лисейко Наталі Петрівні — майстру виробничого навчання Миколаївського професійного суднобудівного ліцею імені Героя Радянського Союзу В.О. Гречишникова Миколаївської області;

Мазур Олені Володимирівні — завідувачу дошкільного навчального закладу №2 «Теремок» міста Знам'янка Кіровоградської області;

Нестерук Тамарі Василівні — директору Комунального закладу Київської обласної ради «Центр творчості дітей та юнацтва Київщини» Київської області;

Овсієнко Яніні Миколаївні — директору комунального закладу «Малобілозерська естетична гімназія-інтернат «Дивосвіт» Запорізької обласної ради Запорізької області;

Павелку Геннадію Григоровичу — учителю історії та географії Полтавської загальноосвітньої школи I—III ступенів №18 Полтавської міської ради Полтавської області;

Палець Світлані Вікторівні — директору центру розвитку дитини «Лазурний» Запорізької міської ради Запорізької області;

Петух Ользі Володимирівні — директору Рівненського навчально-реабілітаційного центру «Особлива дитина» Рівненської міської ради Рівненської області;

Пурді Людмилі Андріївні — директору Балаклійської станції юних натуралістів Балаклійської районної ради Харківської області;

Рогач Ользі Йосипівні — учителю початкових класів середньої загальноосвітньої школи I—III ступенів №15 міста Ужгород Закарпатської області;

Шрамко Людмилі Михайлівні — директору комунальної установи Сумський спеціальний реабілітаційний навчально-виховний комплекс: «Загальноосвітня школа I ступеня — дошкільний навчальний заклад для дітей, які потребують корекції фізичного та розумового розвитку №34» Сумської області;

Хорецю Михайлу Олександровичу — викладачу математики, завідувачу кафедри природничо-математичних дисциплін та економіки Херсонського Академічного ліцею при Херсонському державному університеті Херсонської області;

Шику Миколі Васильовичу — методисту Севастопольського центру туризму, краєзнавства, спорту і екскурсій Автономної Республіки Крим;

Ягенській Галині Василівні — учителю біології комунального закладу «Луцька гімназія №21 імені Михайла Кравчука» Луцької міської ради Волинської області;

Якимович Людмилі Сергіївні — учителю географії Кременецької загальноосвітньої школи I—III ступенів №5 Кременецької районної ради Тернопільської області.

2. Апарату Верховної Ради України забезпечити:

оформлення і вручення відповідних дипломів та нагрудних знаків лауреатам щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів;

виплату грошової частини лауреатам щорічної Премії Верховної Ради України педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 жовтня 2011 року.
№3955-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» щодо стабілізації роботи авіаційного комплексу

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №7-8, ст. 52; із змінами, внесеними законами України від 7 квітня 2011 року №3220-VI і №3222-VI, від 21 квітня 2011 року №3291-VI, від 12 травня 2011 року №3315-VI і №3331-VI, від 14 червня 2011 року №3491-VI, від 5 липня 2011 року №3562-VI та від 22 вересня 2011 року №3768-VI) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині першій цифри «300.253.007,3» і «254.269.520,8» замінити відповідно цифрами «300.453.795,6» і «254.470.309,1»;

у частині другій цифри «338.695.112,6» та «292.535.582,1» замінити відповідно цифрами «338.895.900,9» і «292.736.370,4»;

2) внести зміни до додатків №1 і №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» відповідно до додатків №1 і №2 до цього Закону. У зв'язку з внесенням змін до додатку №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» встановити, що додаткові кошти, передбачені цим Законом за бюджетною програмою за кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 2601520, спрямовуються виключно на погашення зобов'язань Харківського державного авіаційного виробничого підприємства перед закритим акціонерним товариством «Азербайджан Хава Йоллари» та здійснення витрат щодо виконання відповідних договорів.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
6 жовтня 2011 року.
№3823-VI.

ВІТАННЯ

Працівникам соціальної сфери України

Щиро вітаю з професійним святом людей, які обрали для себе справою життя нелегку і по-своєму унікальну гуманістичну місію. Вона не просто в наданні соціальних послуг населенню, а в постійній, багатогранній і всебічній підтримці та захисті всіх, хто найбільше цього потребує в нашому суспільстві.

Така робота буденна і не завжди помітна, але своєю сутністю та спрямованістю невіддільна від глибинного смислу Конституції, де Україну визначено як соціальну державу, і є однією з підвалин практичної реалізації її соціальної політики. Поки що на цьому шляху не обходиться без істотних проблем та труднощів, і тим більшої поваги заслуговують зусилля фахівців і волонтерів, усіх, хто протиставляє їм свою людяність, сумлінність, ентузіазм.

Бажаю енергії, наснаги й невтомності у виконанні свого професійного та громадянського обов'язку. Нехай скрізь, завжди і в усьому надихає вас висока і благородна мета — віддано служити людям!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

БРИФІНГ

Усі політичні сили в рівних умовах мають підготуватися до перегонів

Закон про вибори має бути прийнятий у грудні для того, щоб усі політичні сили в рівних умовах могли підготуватися до перегонів. Про це вчора ***заявив лідер фракції Партії регіонів Олександр ЄФРЕМОВ.***

Водночас він не зміг спрогнозувати, який буде результат роботи тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з підготовки законопроекту про вибори народних депутатів.

Крім того, він укотре наголосив, що фракція біло-синіх не підтримуватиме поправки від опозиції до законопроекту про декриміналізацію, які стосуються статті 365, за якою засудили екс-прем'єр-міністра Юлію Тимошенко. «Ми вже давно визначилися у цьому питанні. І міняти свої позиції не маємо наміру», — наголосив він. До того ж парламентарій додав, що не розуміє, з якого приводу меншість заблокувала трибуну, оскільки сама вимагала внести цей документ до порядку денного на п'ятницю. «Проект закону стосується лібералізації 18 статей Кримінального кодексу щодо відповідальності за економічні злочини. І ми готові були їх розглядати», — сказав народний обранець. Олександр Єфремов зазначив, що регіонали могли піти на поступки за багатьма пунктами, крім одного — статті 365.

Сергій МЕЛЬНИК.

ТОЧКА ЗОРУ

Олександр ЄФРЕМОВ:

«Чим більше за цей законопроект проголосує депутатів у залі, тим більшою буде консолідація суспільства... І чим більше нам удасться дати відповідей із цього законопроекту, тим менше буде сумнівів у тому, що вибори відбудуться чесно й прозоро».

Голова Київської міськдержадміністрації Олександр Попов вручив три ордери на квартири соціальним працівникам та запевнив, що влада докладе максимум зусиль, щоб наступного року якомога більше співробітників отримали квартири за програмою 50х50, *повідомляють Українські національні новини*

Порядок підготовки, сертифікації та отримання авіаційним персоналом некомерційних категорій цивільної авіації України кваліфікації для польотів у межах держави будуть адаптовані до Спільних Авіаційних Вимог JAR–FCL «Видача свідоцтв льотному екіпажу» Європейського Союзу, *повідомляє прес–служба Мінінфраструктури*

Осінь. Листопад. Визволення

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Втрати були величезні. У багатьох дивізіях залишалося по 20—30 відсотків від штатної чисельності. Незважаючи на це, до кінця місяця було створено 23 плацдарми на правому березі річки.

Основний удар на Київ спочатку завдавався з Букринського плацдарму. У жовтні наступ розпочинався двічі. Марно. Оборона німців виявилася занадто потужною. Було вирішено перевести основні сили на Лютезький плацдарм, північніше міста. Потай, ночами, наші війська переправлялися назад на лівий беріг і після маршу в 200 кілометрів перекидалися в район Лютежа.

3 листопада ураганною артилерійською канонадою почався наступ, який виявився для німців неприємним сюрпризом (перегрупування наших військ так і не було відстежено ворогом). Унаслідок вогню найвищої щільності (від 344 до 416 стволів на кілометр фронту, такої концентрації було досягнуто вперше за всю війну) оборону німців було буквально зметено. Лише в районі Пущі-Водиці фашисти почали серйозний опір. До кінця дня радянські війська просунулися вже на глибину до 7 кілометрів.

Бої тривали весь наступний день, а вночі 6 листопада танки із ввімкнутими фарами і сиренами, розбивши ворога, увірвалися у Святошине. Незабаром над будинком ЦК КП(б)У вже майорів червоний прапор.

За форсування Славутича 2438 воїнам присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Це сумарно більше, ніж було нагороджено за всю історію цієї відзнаки.

Досі невідома точна кількість загиблих у битві за Дніпро. Офіційні дані свідчать, що 417 тисяч.

Та хоч скільки їх було б, ми повинні пам'ятати всіх. Хто вижив. Хто помер. Тих, чиї імена відомі. Тих, хто залишився в безіменних братських могилах. У лісах під Києвом. На дні Дніпра. Адже поки ми пам'ятаємо — вони живі.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

ФОТОФАКТ

З нагоди 68-ї річниці визволення Києва від фашистських загарбників Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Президент України Віктор Янукович, Перший віце-прем'єр-міністр України Андрій Клюєв, голова КМДА Олександр Попов** (зліва направо) **поклали квіти до могили Невідомого солдата у столичному парку Вічної Слави.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Обережно! Висока напруга!

Завтра столичному метро виповнюється 51 рік

Київський метрополітен вирішив стати ближче до своїх пасажирів і покликав усіх на День відкритих дверей. Тепер раз на квартал кияни зможуть потрапити в саме серце підземки — її музей, одне з депо та вагоноремонтний завод. Уперше столичне метро «відкрило двері» у своє наземне життя в цей четвер.

До лав першопрохідників записатися змогли сотня киян. Хоча бажаючих було набагато більше. Подивитися на роботу підземки зсередини стало цікаво й журналістам. Але, як з'ясувалося, пресі на цьому "звітно-показовому святі" не дуже раді. Про те, що метрополітен у роботі своїй має справу зі струмом ми, звичайно, знали. Однак навіть не здогадувалися, що під напругою тут перебувають не лише контактні рейки, а й співробітники прес-служби. Щоб акредитуватися на цю подію, керівникові одного з наших відділів довелося докласти чимало зусиль. Але все-таки це того вартувало. На щастя, що далі метрополітенівець від керівництва, то простіший він у спілкуванні.

День відкритих дверей розпочався із самого ранку. З 0 пів на дев'яту в будинку адміністрації вже збирався народ. Очікуючи, люди чинно стояли в черзі й відзначалися у списках. Перший пункт у програмі — «презентація КП «Київський метрополітен». Майже годину його начальник Володимир Федоренко **(на знімку)** розповідав, який метрополітен був, який він є, і будував плани на те, який він буде. Із перспектив: в останніх числах грудня цього року відкрити нову станцію «Виставковий центр» (Куренівсько-Червоноармійська лінія), у наступному — продовжити цю лінію ще двома станціями й почати будівництво метро на житломасив Троєщина (Подільсько-Вигурівська лінія). Не обійшлося й без розмови про тариф. Він, як запевняють у підземці, не покриває витрат. Мовляв, реальна вартість проїзду в метро становить 2 гривні 65 копійок, а платять пасажири лише 2 гривні. Тим часом кияни й не проти платити більше. От тільки в обґрунтованості підвищеного тарифу сумніваються. Нібито про його «реальність» можна говорити після того, як кожного пільговика порахують, а перелік самих пільгових категорій скоротиться (до слова, нині 39 категорій громадян мають право на пільговий проїзд у метро), під час продажу жетонів видаватимуть чеки й, головне, рекламні площі купуватимуть (а отже, й платитимуть за них) просто в метрополітену.

Але напередодні свята не будемо про сумне. День відкритих дверей продовжився екскурсією до музею метрополітену. Тут докладно розповідають про історію підземки. Однак найбільш очікуваним пунктом програми став візит в одне із трьох депо.

Ми побували в Дарницькому депо і на вагоноремонтному заводі. Побачене вразило. Метрополітен — це цілий організм. Якщо проводити аналогію, то в депо вагони живуть, звідси виїжджають на роботу, сюди ж повертаються, відпочивають і щодня приймають «душ». А завод для них — санаторій-профілакторій. Щонайменше раз на три роки кожен вагон потрапляє сюди. За рік набирається близько двохсот таких залізних «відпочивальників». На понад п'ять тисяч таких. Кожну з них перевіряють, якщо необхідно і є чим — замінюють. Більшість із них оглядають особисто робітники. От і виходить, що наші вагони — це майже ручна робота!

ЦИФРА

Київський метрополітен сьогодні — це три лінії експлуатаційною протяжністю майже 64 кілометри і 49 станцій. Інвентарний склад налічує 762 вагони. Із них 190 вагонів розміняли четвертий десяток і ще 72 на ходу вже понад 40 років. За день підземка перевозить у середньому 1,4 мільйона людей. І щороку її послугами користуються півмільярда наших громадян.

Окрему увагу на заводі приділяють перевірці електропроводів. Вони, як артерії й вени, пронизують вагон. Кожен возить на собі понад 3 кілометри проводів різного перерізу. До того ж усі вони пронумеровані й мають свій паспорт.

Розбирають і ремонтують рухомий склад метрополітену майже чотириста робітників заводу. Багато хто з них молодший, ніж вагони.

— Нам часто кажуть, що вже самі наші вагони — це музейний експонат. Та, однак, вони на ходу й цілком відповідають технічній документації, — розповідає Сергій Смашний. — Хоча за паспортом термін експлуатації вагона, скажімо, 31 рік, але є спеціальні організації, науково-дослідні інститути, які продовжують їхній термін експлуатації. І не може бути такого, що працівники метрополітену відправлять на лінію несправний вагон.

Після того, як усі необхідні роботи зроблено, вагон трестується. Спочатку у спеціальній високовольтній камері, де відтворюються різні режими роботи. Потім його оглядають в ОТК і службі рухомого складу. Тільки після цього вагон повертається в депо. Останній штрих — обкатування. Якщо все в порядку, то він стає до роботи.

В електродепо «Дарниця».

На вагоноремонтному заводі в Дарниці.

курс «лікування» виділяється 40 днів. До того ж є проблеми чи їх немає, але після кожних 350 тисяч кілометрів пробігу вагон рушає в ремонт.

— Вагон потрапляє на спеціальний трансбордерний майданчик. Потім платформа переміщається поперек колій, переносячи його на собі. І, пересуваючись таким конвеєром, він проходить різні етапи: розбирання, дефектацію, складання й випробування, — розповідає Сергій Смашний, головний технолог ВРЗ.

Простіше кажучи, вагон розбирають на детальки, а в кожному —

Розповідати про життя метрополітену можна нескінченно. Але все-таки краще це хоч раз побачити. А в метрополітені обіцяють, що Дні відкритих дверей будуть проводити регулярно.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Територіально–адміністративний бунт у Лазірках

Жителі полтавського села через референдум хочуть змінити своє територіальне підпорядкування

ЗАКОН У ДІЇ

Декому це спершу може видатися курйозом: близько 2,5 тис. жителів села Лазірки хочуть змінити свою «територіальну орієнтацію» — від'єднатися від Оржицького району і увійти до сусіднього Гребінківського. Але насправді все дуже серйозно, адже нещодавно депутати Лазірківської сільської ради відповідно до Закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» навіть ухвалили рішення провести 20 листопада місцеве опитування щодо виходу села з складу Оржицького району.

Ми, що нижче підписалися...

А почалося все з ініційованих сільським головою Лазірок Василем Ільченком сходин територіальної громади, які відбулися 29 липня. Тоді їх учасники ухвалили звернення до Президента, Верховної Ради, Полтавської обласної ради та державної адміністрації, Оржицької районної ради та державної адміністрації, яке багато в чому прояснює ситуацію:

«Ми, жителі села Лазірки Оржицького району Полтавської області, глибоко стурбовані ситуацією, яка склалася останнім часом навколо нашої малої батьківщини. Наше село найбільше за кількістю мешканців на Оржиччині. Тут проживає понад 2 400 осіб. До початку 60-х років минулого століття Лазірки тривалий час були районним центром. Після приєднання нас до Оржицького району село поступово почало втрачати свій колишній статус. Припинила своє існування ціла низка установ, організацій, підприємств. Певну негативну роль у цьому відіграв районний центр.

Особливо скрутні часи настали протягом двох останніх десятиліть. Так, аби простій людині доїхати з Лазірок в Оржицю (це близько 45 км в один кінець) і повернутися додому, потрібно потратити майже цілий день і викласти при цьому кілька десятків гривень. До того ж автобусне сполучення між нашим селом і райцентром незадовільне. Два роки тому працівники філії «Оржицький райавтодор» розібрали автобусну зупинку в центрі села, а нової й досі не збудували. Тож пасажири мусять чекати транспорту і під дощем, і під снігом, і в літню спеку...

Ціле століття в Лазірках успішно функціонувала номерна лікарня, працівники якої надавали кваліфіковану медичну допомогу землякам. До речі, не лише лазірківцям, а й жителям навколишніх сіл. Але цього року в Оржиці вирішили, що Лазіркам такий медичний заклад не потрібен. На захист лікарні зібралася сходка громадян (понад 300 жителів), учасники якої просили вищі інстанції не реорганізовувати лікарню. Проте, на жаль, ніхто «вгорі» до цього не дослухався. Рішенням сесії Оржицької районної ради від 18.03.2011 року Оржицьке комунальне підприємство «Лазірківська номерна лікарня» реорганізовано в амбулаторію загальної практики сімейної медицини. Після цього майже 20 осіб поповнили лави безробітних, а люди позбавилися права на кваліфіковане медичне обслуговування в своєму селі.

Для нормальної життєдіяльності села велике значення має чітка взаємодія місцевої влади з районною. Проте цього не спостерігається. У великій мірі все це з вини керівництва Оржицької райдержадміністрації та райради. Підтвердження цього — в словах голови Оржицької райдержадміністрації Г. Рибачова: «Усі справи, пов'язані з життєдіяльністю Лазірок, принципово передаю своїм підлеглим» (цитата з інтернет-видання «Полтавщина»). Хіба такою має бути позиція найвищої посадової особи району? В багатьох ситуаціях саме голова райдержадміністрації має бути першим порадником і помічником сільському голові, а тут все перекладається на підлеглих.

Голова районної ради В. Карлов місяцями не відповідає на депутатські запити лазірківчан, вважаючи це нормальним явищем. Чи так повинен працювати держслужбовець районного масштабу? Звичайно, ні! При цьому голова райради не соромиться одержувати виплату 50% державного окладу за інтенсивну працю (газета «Оржицькі вісті» 02.07.2011).

Для того, щоб ситуація і далі не погіршувалася, ми не хочемо, щоб Лазірки підпорядковувалися територіально Оржицькому району. Для цього на сходці ініціюємо вихід і просимо вищі інстанції територіально підпорядкувати Лазірки до Гребінківського району (від Лазірок до Гребінки — районного центру і потужного залізничного вузла — приблизно 12 км).

Щоб процес від'єднання відбувся цивілізовано, у рамках чинного законодавства ми керуватимемося ч. 2 ст. 5, ст. 7, ч. 1 ст. 140 Конституції, п. 2 ст. 4 Європейської Хартії місцевого самоврядування, п. 41 ст. 26 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. ст. 16, 17 Закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми».

Ось така аргументація. Втім, дехто — особливо районне начальство в Оржиці — намагається все звести до «особистого конфлікту» сільського голови Лазірок Василя Ільченка з головою райдержадміністрації Григорієм Рибачовим. Мовляв, цей Ільченко «багато на себе бере». Конфлікт і справді був. Він і залишається, адже свого часу той же Ільченко навіть подавав позов до суду щодо захисту честі, гідності та ділової репутації, де відповідачем саме і був голова райдержадміністрації. Як стверджує Василь Ільченко, посадовець у присутності свідків назвав його «сволотою». Суд першої інстанції ухвалив рішення на користь Рибачова, але це ж Оржицький районний суд!..

ПОЗИЦІЯ

Самі жителі Лазірок кажуть: не варто «звужувати тему» до особистого конфлікту. Мовляв, саме так намагаються показати ситуацію оржицькі керівники і перед «вищестоящими». У той час, як проблеми села мало кого хвилюють, крім самих жителів та сільського голови, тому спростувати написане ними у зверненні нікому не вдається.

Стара слава нову любить

Свого часу Лазірки й справді були типовим «сільським» райцентром. З відповідною своєму статусу «управлінською атрибутикою» і інфраструктурою. Звичайно, це не Миргород і не Лубни, а от щодо Оржиці, то на той час Лазірки мало чим їй поступалися. Втім, після чергового адміністративного переділу 1962 року не стало не тільки Лазірківського, а й Оржицького району. Його відновили лише у 1965-му. І тоді за іронією долі колишній райцентр Лазірки опинився на самісінькій межі новоствореного району. Тоді це було суто географічним поняттям, нині воно вже здебільшого соціальне — «на межі».

Таку ж ситуацію у 60-ті на Полтавщині пережили не лише Лазірки. Сьогодні у схожому становищі й Великі Кринки, Нехвороща, Градизьк, Сенча... Це теж колишні райцентри, які з часом так само занепали, скотившись до рангу «велике село». Тут, як і в Лазірках, лише старі будівлі нагадують про «колишню славу»: ось тут був райком партії, отут — райвиконком, а в цьому приміщенні — народний суд... Та, як кажуть, стара слава нову любить. А цього, на жаль, не відбувається, бо в умовах тотальної централізації «триматися на плаву» у нас зазвичай можуть лише певні адміністративні центри. Тож буде дуже прикро, коли так званий лазірківський прецедент не лише районна, а й обласна влада, чи навіть високі адресанти, яким направили своє звернення жителі села, знову зведуть до «лічних трєній» (як висловився в розмові з кореспондентом «Голосу України» один обласний високопосадовець). А за половою не побачать і зерна — глибинних причин деградації навіть таких великих сіл, як Лазірки.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Треба брати приклад із сільського голови

Чернігівська земля завжди приваблює нас мальовничою природою і визначними пам'ятками історії та архітектури. Вчергове ми мали можливість переконатися у цьому, коли з народним депутатом Віталієм Коржем прямували до його рідного села Дроздівка Куликівського району.

На свято села люди зібралися в будинку культури, де розгорнули яскраву виставку творчості місцевих умільців.

Концертна програма розпочалася з виступів артистів Чернігівського театру імені Т. Шевченка. Як завжди велике пожвавлення викликали виступи солістів сільського хору і малечі з дитячого садочка. Між номерами концертної програми вшанували найстаріших мешканців села, багатодітних матерів та молоді сім'ї, в яких цього року народилися діти.

З усього видно, що, попри всі негаразди нашого суперечливого буття, життя в селі розвивається за природними законами й дає надію на краще майбутнє. Цю надію зміцнює і врожайний доробок трударів Дроздівки, всього Куликівського району, господарства якого успішно завершили цьогорічний сезон.

Не з порожніми руками приїхав до земляків і народний депутат Віталій Корж. Під час відвідання в дитячому садку він подарував малюкам іграшки, школі — матеріали для принтера та ксероксу, бібліотеці — книжки.

«Побувати у своєму рідному селі для мене дуже радісна подія, тим паче на день села, — не без хвилювання сказав Віталій Терентійович. — Я дуже зворушений. Ніколи не міг навіть подумати, що в такому поважному віці стоятиму перед вами».

У рідному селі парламентарій буває рідко, бо має ще сотні сіл у трьох закріплених за ним районах, але допомагати не забуває. Зокрема, за його активної участі у Дроздівці відбулося багато цікавих імпрез, у школі відкрито комп'ютерний клас, проведено Інтернет, встановлено газову котельню, побудовано каплицю тощо.

Однак, як і в кожному селі, проблем вистачає. Багато мешканців скаржаться на брак роботи. Поки що навіть немає натяків на якесь виробниче, фермерське життя. Спосіб виживання один — присадибне господарство.

Проте народний депутат переконаний, що резерви для поліпшення є. Їх треба лише правильно використати. Нинішній час справді суперечливий, і для успіху він вимагає творчого підходу, позитивної настанови, оптимістичного настрою.

Народний депутат Віталій Корж під час свята «Седнівська осінь».

Гарний приклад ініціативного підходу до розв'язання проблем демонструє Віталій Корж — молодий, енергійний сільський голова Дроздівки, тезка й однофамілець народного депутата.

Одразу після обрання на посаду голови сільради, розуміючи, що основою життя є культура побуту, він почав із наведення порядку на сільському цвинтарі, що в конкретних умовах села не так просто було організувати і де довелося докласти великої праці, навіть із застосуванням важкої техніки.

«Життя — це боротьба. Так було завжди і так воно є. Спокій нам може лише снитися. Ніхто нічого за нас не зробить. Мусимо самі розв'язувати наші проблеми, виявляючи ініціативу, солідарність і волю до мети», — сказав на прощання народний депутат В. Корж, звертаючись до односельців.

Із Дроздівки ми вирушили до Седнева на традиційне літературно-мистецьке свято «Седнівська осінь», де на переповненому місцевому стадіоні відбулося козацьке шоу. Продовжили концертну програму академічний ансамбль пісні і танцю «Сіверські клейноди», капела бандуристів імені Остапа Вересая та народний артист України Василь Нечепа.

Також, уже традиційно, в залі Седнівської школи проведено наукову конференцію «Лизогубівські читання». А поруч, на каштановій алеї, в «Містечку майстрів» розгорнулася виставка картин чернігівських художників, творів народних майстрів.

Проте на тлі загалом святкового настрою подекуди бриніли й сумні, песимістичні ноти: селяни скаржилися на важке життя. Малий бізнес ледь-ледь виживає. Підприємці з останніх сил борються за своє існування і не впевнені в майбутньому. Велике занепокоєння викликає проблема пенсійного забезпечення, труднощі щодо фінансування будівництва дитячих закладів, багато інших проблем місцевого самоврядування.

— Особисто в мене від цієї поїздки склалося враження, що мешканці сіл не падають духом, вірять у свої сили і сподіваються на краще. Однак напруження, що наростає в агропромисловому секторі, вже потребує виходу. І було б краще для всіх нас, якби цей вихід був розважливий, — підсумував Віталій Корж.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото прес-служби депутата.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...хто і чому знищує «Укрнафту»?

Ще недавно нафтова столиця нашої держави — Охтирський район Сумщини, на території якого розташовано три найпотужніші виробничі підрозділи ПАТ «Укрнафта» — НГВУ «Охтирканафтагаз», Охтирське управління бурових робіт і Качанівський ГПЗ, і де донедавна видавалося «на-гора» більш як половина української нафти — переживає чорні дні.

Чи не найгірша ситуація склалася в Охтирському управлінні бурових робіт, колектив якого з року в рік постійно зменшує здачу в експлуатацію нових нафтових свердловин. Схоже, до повного занепаду залишилося не так уже й багато. Так, нинішнього року кількість працюючих тут зменшилась із 800 до 500 осіб, більшість з яких також невдовзі топтатиме стежку на біржу праці. «Багато з них уже сьогодні відмічаються лише раз на тиждень, за що отримують трохи більш як половину окладу, — повідомив у своєму інтерв'ю одній із газет депутат Сумської облради Олександр Єрмак. Перші відголоски нафтової катастрофи вже докотилися й до ПАТ «Укрнафта», яке за сім місяців нинішнього року зменшило обсяги видобутку «чорного золота» на 4,1 відсотка. Тим часом регіоном поповзли тривожні чутки, що нинішня стратегія «оздоровлення» «Укрнафти» розроблена у вітчизняних можновладних кабінетах з метою продажу компанії... у приватні руки...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

...черги залишаться, але просуватимуться швидше

Керівництво Луганської митниці зізналося, що не може обіцяти повного зникнення черг у пунктах пропуску через державний кордон. Як пояснив тимчасово в. о. першого заступника начальника Луганської митниці Олексій Бочко, причина полягає в недостатньо розвиненій інфраструктурі пунктів пропуску: з дванадцяти пунктів таку інфраструктуру, що дозволяє швидко та якісно здійснювати митні процедури, має лише один.

У цьому зв'язку відомство особливу увагу приділяє скороченню тимчасових параметрів. Як пояснює митник, середній час із застосуванням вантажної митної декларації становить не більш як дві години. «Якщо брати по операціях, то з експорту в нас — 38 хвилин, з імпорту — 1 година 43 хвилини», — розповів Олексій Бочко. Крім цього, набирають чинності норми, за якими митники беруть на себе частину функцій із фітосанітарного, екологічного, радіологічного, ветеринарного контролю. У підсумку перевізникові при перетинанні кордону вже не треба буде гаяти час на ходіння різними інстанціями.

До речі, цікава деталь. Як відомо, електронне декларування товарів вважається дійовим заходом у прохідженні митних процедур. До реєстру підприємств області, які можуть здійснювати електронне декларування, увійшла 31 структура, а активно користуються цією процедурою тільки 14.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

...у Хмільнику можна жити

Рейтинг 26 міст із статусом обласного та районного значення провели на Вінниччині. Експерти визначали, в якому з них створено найкращі умови для роботи, проживання і відпочинку. Обласний центр до списку не включили, зважаючи на його масштаби, чисельність населення тощо.

Найбільшу кількість балів (71) отримало місто-курорт Хмільник. Експерти відзначили добре налагоджену систему комунального господарства, сфери послуг, торгівлі. Високий екологічний рівень забезпечено таким само високим показником лісистості, місто оперезане зеленими насадженнями, необхідний мікроклімат створює річка Південний Буг, що протікає у Хмільнику, а радонові джерела сприяють лікуванню низки захворювань. Не дивно, що у Хмільнику чи не найвища вартість життя.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Новий голова Європейського суду з прав людини британець сер Ніколас Братика розпочав учора виконання своїх посадових обов'язків, *повідомляє прес-служба ЄСПЛ*

У Печерському районі столиці, на вулиці Червоноармійській, 73–75, встановлять пам'ятник польському поетові Юліушу Словацькому, *повідомляє прес-служба КМДА*

Від спільного минулого до спільного майбутнього

В'єтнамські враження українського журналіста

ЗАКОРДОННЕ ВІДРЯДЖЕННЯ

В'єтнам — країна, яка націлена в майбутнє, але не забуває про своє минуле. І в цьому минулому є «український слід», про який добре пам'ятають в'єтнамці, котрі з великою приязню ставляться до наших співвітчизників.

Сьогодні колишня військова база Камрань, що була відбита північнов'єтнамськими військами в американців і передана «обмеженому контингенту» СРСР, реконструйована та перетворена на міжнародний аеропорт. А поруч із ним височіє пам'ятник 44 радянським солдатам і офіцерам, які загинули тут у кривавих 70-х роках минулого століття. Серед вибитих на ньому прізвищ є й українські. Хоча прапор над монументом нині майорить тільки російський.

В'єтнамці пам'ятають, як друзі із СРСР допомагали будувати дороги й заводи, ТЕЦ під Ханоєм і міст через Червону ріку. Кожен другий гід і перекладач, який працює з російськомовними туристами, при згадуванні про Україну обов'язково розповість, як він учився в Києві або Одесі, працював на бавовняному комбінаті в Херсоні або «збивав» американські «Фантоми» в Харківській військовій академії. Але якщо росіяни у В'єтнамі нині — часті гості і як туристи, і як інвестори, то українці тут з'являються, на жаль, рідко. Хіба що Харківська бізнес-група, котра спеціалізується на виробництві продуктів швидкого харчування, вклала кілька десятків мільйонів доларів у прокладення підвісної дороги над однією з бухт Південно-Китайського моря, будівництво океанаріуму та п'ятизіркового готелю, заслужено визнаного кращим у курортному місті Нья Чанг (такий би готель в Україну, до Євро-2012!).

Підвісна дорога в місті Нья Чанг, побудована на кошти українських інвесторів.

Менеджер ханойського турагентства Дінг Сон із задоволенням підказав ще, що в столиці В'єтнаму недавно відкрився й український ресторан, котрий дуже швидко став своєрідним клубом для зустрічей городян, які вчилися або працювали в СРСР. «У Києві мені дуже подобалося українське сало — смачне! — прорвалася кулінарна ностальгія у пана Сона. — В нас теж вирощують свиней, але сало в них чомусь не виходить».

Стрибок тигра, падіння дракона

Переживши дві війни (крім американців, в 70-х роках минулого століття в'єтнамським солдатам довелося зупиняти й китайців, котрі не дійшли до Ханоя якусь сотню кілометрів), працьовиті в'єтнамці швидко підняли країну з руїн, відновивши її економіку. І зараз вона з повним правом претендує на звання одного з «азіатських тигрів», нарощуючи промислові «м'язи». Про це наочно свідчать незліченні заводські корпуси з фірмовою символікою найвідоміших міжнародних корпорацій, які займають десятки кілометрів території в передмістях Ханоя.

Не відстає від промисловості й сільське господарство: таке поняття, як пустир, у В'єтнамі просто немислиме — всі придатні для обробки угіддя розорано. Навіть клаптики землі в проміжках між рядами будинків і жвавих автомагістралей перетворені коли не на мініатюрні рисові плантації, то на міні-озера з лотосами. Якщо в сусідньому Таїланді лотос є священною квіткою, то у В'єтнамі він такий само поширений продукт харчування, як у нас капуста: стебла йдуть у салати, а зацукровані плоди лотоса — найпопулярніші місцеві ласощі. Вільної землі немає або її дуже мало, оскільки в'єтнамському суспільству потрібні всі ресурси: територія В'єтнаму менше за українську, а населення — майже вдвічі більше. Тому тут запроваджено такі само обмеження народжуваності, як у Китаї, і на кожну родину дозволяється завести не більш як двоє дітей. За третю дитину стягується штраф, що становить приблизно половину середньомісячної зарплати (близько 150 доларів США), а за четверте чадо батьків можуть і з роботи «попросити».

З розвитком сільського господарства й промисловості у В'єтнамі можуть посперечатися темпи розвитку туристичної галузі. Приміром, до бухти Халонг із її трьомастами мальовничими островами (перебуває під захистом ЮНЕСКО) з усього світу приїжджає до п'яти мільйонів туристів щорічно, і їхній потік постійно зростає. Гостей обслуговують майже п'ятсот кораблів, десятки тисяч кухарів, капітанів, офіціантів, водіїв, і все це — додаткові робочі місця. Саме туризм розв'язав проблему виживання в бухті Халонг унікальної громади із шістдесятьох рибалок, котрі мешкають у будинках на воді: всі виловлені ними риба, краби, молюски та каракатиці знаходять миттєвий збут.

Ханойська квіткарка.

— У дитинстві я мріяв переїхати на сушу та стати таксистом, але не зміг цього зробити — не було звідки взяти грошей для того, щоб вивчитися водінню і купити машину. Туристи принесли із собою гроші й нові можливості — в нас тепер немає проблем із купівлею необхідних товарів, діти пішли до школи. А ось для онуків я хотів би іншої долі — вже на березі. Думаю, тепер у цьому немає нічого незбутнього, — каже Вен Ван Сон — старшина однієї із сімейних рибацьких артілей, котрі споконвіку живуть на плоту за рахунок видобутку майже центнера морепродуктів на місяць.

А я оглядав бухту Падаючого дракона (так у перекладі називається Халонг) і про себе дивувався: у нашому Криму є не менш мальовничі бухти (чого варта лише одна Сердолікова у Коктебелі!), й море в нас не гірше. Тож коли Україна навчиться так само успішно «продавати» туристам власні принади?

Галаслива мавпяча компанія на острові Хон Лао.

Кулемети серед орхідей

А тим часом у тому, що стосується мистецтва залучення туристів, у в'єтнамців можна багато чого повчитися. Природа країни винятково красива, морське узбережжя простягнулося на три тисячі кілометрів, і це саме по собі чимало значить. Однак тепер на популярний атракціон для приїжджих перетворилося і багато військових об'єктів. «Нещасні» американці роками не могли відшукати підземні тунелі, якими північнов'єтнамське командування потайки перекидало війська та зброю, а тепер цю таємницю за гроші запросто відкривають будь-якому гостеві. Від'їхав у джунглі за кілька десятків кілометрів від Сайгона (нинішнього Хошиміна), і — ласкаво просимо в «щурячі нори», із супутніми атракціонами на кшталт стрілянини з «калаша» по мішенях (постріл — долар). Але я особисто вибрав не «щурячі нори», а ще більш цікавий і менш відомий об'єкт: острів Хон Лан, де в 1970-ті була розташована секретна перевалочна база партизанів. Туди з Тихого океану дрібними партіями доправлялися (у тому числі, й малайськими піратами) зброя, боєприпаси й продовольство. Усе це до слушного часу зберігали в прихованих густими зеленими заростями печерах, а ночами на рибацьких джонках переправляли до Сайгона. Американці з усіх сил шукали цю базу, намагаючись перекрити канали поставок, але так і не знайшли. До речі, база непогано охоронялася: надто цікавий патруль зустрічали швидкісні човни з великокаліберними кулеметами, що затаїлися в кожному віддаленому куточку узбережжя. Зараз вони теж стали експонатами музею просто неба — будь-який турист може в них забратися і взятися за кулеметну турель, уявивши себе на хвилинку учасником американо-в'єтнамської війни. А якщо нападу войовничості у вас не виникло, можна помилуватися на розбиту тут у післявоєнні роки плантацію орхідей, які слугують ще однією статтею доходу в'єтнамського експорту.

Не менш відомий серед туристів і сусідній острів Хон Лао, який теж пов'язаний з історією радянсько-в'єтнамського співробітництва. Вже у 80-ті роки минулого століття вірусологи із СРСР спільно з тутешніми колегами випробовували тут нові вакцини від інфекційних хвороб на спеціально привезених мавпах. Після розпаду СРСР радянські брати спішно відбули з острова разом зі всією документацією, а ораву «мартиханів» було кинуто напризволяще. Мавпи на острові прижилися і несподівано розмножилися, але, як і раніше, близько підпускають до себе людей, тож тепер туди спеціально возять екскурсії. За скромну плату у вигляді пакетика горіхів і кукурудзяних зерен каверзні мавпи можуть невимушено станцювати... просто у вас на голові!

І кобра на закуску

А ще В'єтнам залишається Меккою для любителів екстремальної гастрономії — тільки тут можна скуштувати отруйну кобру, яку приготують просто перед вами.. У невеличкому південнов'єтнамському селі Тан Канг я теж прилучився до цього дійства. Відбувалося воно невигадливо: усмішливий кухар на ім'я На голими руками (!) витяг із кошика парочку кобр, котрі люто шипіли та звивалися, і запропонував вибрати одну «на заклання». Обрану змію віднесли прямо в обідній зал місцевого ресторанчика, де На з помічником живцем розрізали її лезом звичайної бритви і спустили кров у глечик. Потім вийняли з кобри серце й акуратно виклали на тарілку. Змішану з рисовою горілкою кров треба було випити, а серцем, що продовжувало ритмічно скорочуватися на тарілці, — закусити. Цілющий, як мене запевняли, «коктейль» я випив, а от пережувати ворухливе зміїне серце все-таки не наважився — проковтнув його, як пігулку, а після довго і з побоюванням прислухався до ворушіння у власному шлунку. Тим часом кухарі приготували з однієї кобри чотири (!) страви, включаючи супчик зі зміїними фрикадельками, смажену шкіру кобри, млинчики з фаршем із неї ж таки, смажене м'ясо гримучої в молодому листі бамбука. Усе виявилося напрочуд апетитно й смачно. А, можливо, після частування сирим зміїним серцем і рідний вокзальний «пиріжок із кошенятами» здався б казна-яким делікатесом...

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Київ—Бангкок—Ханой—Халонг—Нья Чанг—Хошимін—Бангкок—Київ.

Фото автора.

ЦІНИ В'ЄТНАМУ

поїздка на таксі — 0,55 долара США за кілометр,

дзвінок в Україну по мобільному телефону — 0,2 долара США за хвилину,

обід у кафе — 5—25 доларів США,

вечеря в «зміїному ресторані» — 50—120 доларів США,

екскурсія на острови Хон Лао й Хон Лан — 50 доларів США,

сувеніри — від 1 долара США.

Прокуратура підозрює БОУ в неналежному виконанні обов'язків

У Польщі триває розслідування причин катастрофи президентського авіалайнера ТУ-154М, що сталася 10 квітня 2010 року під Смоленськом.

За інформацією Варшавської окружної прокуратури, одним із напрямків, який нещодавно почало вивчати слідство, є оцінка належного виконання своїх обов'язків співробітниками Бюро охорони уряду. Адже на підставі зібраних доказів «виникають обгрунтовані підозри, що співробітники БОУ під час планування та реалізації заходів охорони могли не виконати покладених на них службових обов'язків, що могло мати вплив на безпеку посадових осіб». Йдеться не лише про трагічний візит до Катині 10 квітня, коли загинув глава держави Лех Качинський, а й про візит прем'єр-міністра Дональда Туска 7 квітня 2010 року. Організація обох візитів була виділена в окреме цивільне провадження. У цьому слідстві і президентська пара Лех та Марія Качинські, і прем'єр Дональд Туск «мають статус потерпілих». Прокуратура створила спеціальну експертну групу, завданням якої є «оцінити, який вплив на безпеку перших осіб держави мали дії БОУ».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

У Львові відбулися міжнародні навчання українських та польських рятувальників до Євро-2012.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

Через Львів — до Європи

Представники Ради євроклубів Кіровоградщини, що працює при обласному центрі дитячої та юнацької творчості, відкривали для себе Європу. В Польщі, Німеччині, Чехії підлітки побували в рамках партнерської програми співпраці та налагодження взаємовідносин молоді України і Польщі.

Розпочалася «євроінтеграція» школярів із відвідин етнографічного музею у Львові. Звідти — до польського міста Карпач, розташованого високо у Карпатських горах. Далі — знайомство з заповідним парком Карканоше; екскурсії містами Глівіце, Йелена Гура та Вроцлав. Не менше вразили й музеї німецького Дрездена та Прага з її вузенькими середньовічними вулицями.

Лариса РОМАНЮК.

Іспанці обіцяють збудувати сонячну електростанцію

«З того, що ми побачили, область за всіма параметрами підходить для розвитку відновлювальної енергетики. У вас прекрасні умови і добрі перспективи», — заявив під час відвідання Тернопільщини Еміліо Мендвіл, президент іспанської компанії «Солартія». Протягом двох днів її представники вибирали місце для встановлення фотогальванічних установок. Усі дані вони надіслали у центральний офіс для обробки. Своїм вибором іспанці задоволені. Заступник голови облдержадміністрації Петро Гоч пообіцяв всебічне сприяння влади у реалізації проекту. В області самотужки працюють над запровадженням альтернативних видів електроенергії і допомозі визнаних фахівців будуть тільки раді.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фотоальбом про радянську Вінниччину видали німці

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

З Німеччини до Вінниці привезли сигнальний примірник фотоальбому про радянську дійсність Подільського краю. Зарубіжні колеги кажуть, що старі фотоплівки знайшли... під ногами у покинутому приміщенні газети, яка припинила існування. Чи так це насправді?..

З несподіванки розпочалася друга половина дня 2 листопада для заслуженого журналіста України, відомого вінницького письменника Івана Волошенюка. До нього завітав журналіст з Німеччини у супроводі двох київських телевізійників.

— Коли гість з Німеччини відкрив сигнальний примірник фотоальбому, в мене подих перехопило, — каже Іван Степанович. — Усі фотографії в ньому були радянського періоду. На кожній — або знайомі в області місця, або багато знайомих людей. То піонери, салютуючи, стоять на лінійці в школі, то колона демонстрантів на святі Першотравня. Знімків дуже багато. Робітники на заводі, механізатори і доярки в полі — стільки облич!

Альбом для ознайомлення відкрили саме на тій сторінці, де вміщено портрет Волошенюка. «Цей знімок мені подобається найбільше, бо дуже вдалий, — продовжує Іван Степанович. — Його зробив справжній майстер фотосправи наш Олександр Гордієвич. Ми з ним багато їздили у відрядження, особливо тоді, коли я працював у газеті «Вінницька правда», і пізніше, коли вона стала називатися «Вінниччина». Гордієвич весь час був фотокореспондентом інформаційного агентства «Укрінформ». Нема в області такого кутка, де б не були разом з ним».

Є в альбомі й портрет самого Гордієвича. «Знімок Саші дуже оригінальний, — каже Іван Волошенюк. — Він виконаний у формі негатива. Тобто видно тільки обриси обличчя, без чіткості. Таке враження, ніби дивишся на фотоплівку, з якої треба ще зробити саме фото. Це фотографія ще одного знаного у нас фотохудожника Володимира Клепка. На жаль, нема вже його серед нас. Володя помер, якщо не помиляюся, ще на початку 2000-го, не доживши навіть до своїх 50 років».

Гортаючи сторінки, Іван Степанович, знайшов на них фото ще двох колег по журналістському цеху — Леоніда Миколайчука, який був редактором обласної молодіжної газети «Комсомольське плем'я» (потім газета змінила назву на «Панорама»), та завідувача відділу цієї газети Вадима Вітковського. Приємно було побачити також молодого тоді вінницького письменника Віктора Тимчука.

— Спершу подумав, що гостей цікавитиме, хто є авторами цих знімків, або прізвища людей, зображених на них, — каже Іван Степанович. — Але вони повели розмову в іншому руслі. З неї можна було здогадатися, що в альбомі буде ще й текст. Він має відобразити зміни, які відбулися в окремо взятому регіоні, з так само окремо взятими людьми за час перебудови. Саме про це мене запитували.

Але найбільше вразив ще один факт.

— Я був настільки схвильований спогадами і враженнями від побачених фотографій, що ледь не забув запитати, звідки у них стільки старих знімків про область. — каже Іван Волошенюк. — Знаєте, що мені на це відповіли? Розповіли, що декілька років тому вже приїжджали до Вінниці. Шукали тоді редакцію. Хтось направив їх на вулицю Гоголя, саме там довгий час виходили газети «Вінниччина» і «Панорама». На їх здивування, двері були відчинені, але редакцій там уже не було. Молодіжка взагалі припинила існування, а «Вінниччина» перебралася в інше місце. На третьому поверсі, де знаходилася колись молодіжка, скрізь були розкидані папери, в одному з кабінетів на підлозі лежала купа фотоплівок. От вони їх і підібрали... З часом виник задум зробити фотоальбом із зрізом подій на зламі не тільки епох, а й зміни політичного устрою, виникнення й становлення нової держави.

— Так це було насправді з тими фотоплівками чи ні, для мене загадка, — каже насамкінець Іван Волошенюк. — Якщо мої гості говорили правду, то історія, звичайно, вражаюча. Ми залишили під ногами стільки архівного матеріалу! Його ж збирали фотокореспонденти, як кажуть, по крупиці, до того ж не рік і не два. А німці взяли та й підібрали наше багатство. Тепер зроблять альбом і запропонують його нам же купити.

Від'їжджаючи, автори альбому обіцяли повернутися. «Можливо, уже з доповненим виданням, можливо, з його презентацією, не знаю, — додає Іван Степанович. — Усе було настільки несподівано і швидко, що мені навіть не вдалося з'ясувати, чи ще комусь вони показували сигнальний примірник видання».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

ФОТОФАКТ

У Швейцарії триває Кубок світу зі сноубордингу.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Наркозна допомога

Члени японської делегації на чолі з представником благодійної організації «Японська технічна допомога медицині» пані Мацаура передали Житомирській обласній дитячій лікарні наркозно-дихальний апарат. З його допомогою проводиться швидкий інгаляційний наркоз (і таке ж швидке виведення з наркозу).

Апарат дає можливість проводити штучну вентиляцію легенів. Його вартість — близько 40 тисяч доларів.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

ПЛАНЕТА

Обмін дипломатичними шпильками на тему мови

Речник МЗС РФ Олександр Лукашевич, коментуючи в Москві скандальне інтерв'ю в кримських ЗМІ Генерального консула Росії в Сімферополі Володимира Андрєєва, заявив, що «Росія докладатиме зусиль до того, щоб гуманітарні права росіян дотримувалися сповна». При цьому вітчизняний МЗС на висловлювання пана Андрєєва відреагував... нестандартно.

Реакція Москви в цьому випадку називається просто — валити із хворої голови на здорову. В Україні теж «стежать», як дотримуються права етнічних українців у Росії. Будь-який об'єктивний погляд на цю проблему констатує таке: російській стороні нема чим похвалитися. Ні шкіл, ні газет, ні книжок, ні телебачення українською мовою в Росії немає. І це в країні, де проживають три мільйони українців.

Але речник МЗС Росії вводить в оману людей, стверджуючи, що «російська сторона готова до вирішення питань, пов'язаних із задоволенням культурно-гуманітарних потреб українців, які проживають у Росії». Чого тільки варті гучні скандали навколо української бібліотеки в Москві та закриття українських культурно-національних організацій у Росії.

По суті, речник МЗС РФ узагалі ніяк не прокоментував провокаційні, некоректні висловлювання Генерального консула Володимира Андрєєва, які є очевидним втручанням у політику й культуру України.

Нагадаємо: минулого тижня Андрєєв заявив, що ситуація з використанням української мови в Криму надумана і створена штучно. Генконсул упевнений, що російська мова на півострові повинна мати ще більші права. При цьому Андрєєв повідомив, що використання української мови може загрожувати життю людей...

Дивно, що в речника МЗС РФ не знайшлося слів, які б вказали на те, що Генеральний консул Володимир Андрєєв вочевидь перевищив свої повноваження, бо за своїм статусом він аж ніяк не може говорити від імені держави, інтереси якої представляє в Криму.

Принаймні хоча б запевнив українську сторону в тому, що російські дипломати, тим більше генеральні консули, звісно ж, зобов'язані знати мову тієї країни, в якій вони працюють. Це називається повага, політкоректність, традиція. Це цінності й авторитет, якими багата історія дипломатії Росії.

А от чим багата українська дипломатія, стало зрозумілим після їх реакції на заяви пана Андрєєва.

«Користуючись нагодою, ми придбали і передали через посла Російської Федерації в Україні для пана Андрєєва підручник української мови для російськомовних людей і російсько-український розмовник. Ми сподіваємося, що це допоможе панові Андрєєву виконувати свої функції в Криму», — заявив керівник прес-служби МЗС України Олександр Дікусаров на брифінгу.

У відповідь Генеральний консул Росії в Сімферополі Володимир Андрєєв відкрито посміявся з чиновників із українського МЗС. При цьому Андрєєв дозволив собі назвати реакцію українських дипломатів «клоунадою» і пообіцяв, що поставить підручник української мови на полицю, де в нього є багато україно-російських словників...

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Різниця у тарифах на водопостачання між регіонами України буде в діапазоні плюс–мінус 10 відсотків, *повідомив голова Національної комісії регулювання ринку комунальних послуг Валерій Саратов*

Заробітну плату медичним працівникам у пілотних регіонах (Вінницька, Дніпропетровська, Донецька області та Київ) буде істотно підвищено за рахунок запровадження коригуючих коефіцієнтів, що залежатимуть від результатів їхньої праці, *заявила перший заступник глави адміністрації Президента Ірина АКІМОВА*

Пам'ятник Матері–вдові спорудять до наступного Дня Перемоги

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

З'являються Борис Олійник та представники міської влади. Спершу покладають квіти до пам'ятника Жінці-вдові, далі колона рушає до Кургану Безсмертя, поблизу якого й закладено камінь. З обох сторін — по шерензі місцевих школярів із червоними, жовтими, рожевими трояндами та гвоздиками. Молодші, сором'язливо усміхаючись, дарують квіти бабусям і дідусям. У своїй промові Борис Олійник подякував «Голосу України», який періодично публікує імена благодійників, що переказують кошти для створення пам'ятника. Письменник сподівається, що після акції коштів на скульптуру додасть і місцева влада. Остаточна вартість проекту поки що невідома.

Борис Олійник, який і сам є дитиною війни та напівсиротою, розповів журналістам:

— Ми звернулися до ректора київського Художнього інституту, аби пам'ятник спроектували студенти. Це естафета поколінь, нерозривна сув'язь — онуки і правнуки вдів, які вже відійшли за вічну межу. Уявляючи пам'ятник, я думаю про свою матір. На руках — одна дитина, друга тримається за спідницю і мати, приклавши дашком руку, виглядає свого судженого.

Ідея зворушливого починання виникла в народі. Галина Заболотня, мешканка села Любимівка на Дніпропетровщині, слухала по радіо вірші та зрозуміла: пора нарешті вшанувати матерів-удів, котрі виростили ціле покоління попри воєнні та післявоєнні злидні. Цю ідею підхопив Український фонд культури.

Окрім героїчних матерів, учора згадували всіх ветеранів, котрі визволяли від фашистських окупантів Україну та Київ.

— Ми прийшли віддати данину поваги воїнам, загиблим у роки Великої

Вітчизняної війни. Це святий обов'язок. Хоч ми вже немолоді, та досі живемо, а їх — нема. Ушановуємо пам'ять своєю присутністю тут, — розповів «Голосу України» полковник Іван Сергійович Задорожній, 89 років. Він брав участь у визволенні України, Польщі та штурмі Берліна.

Окрім урочистостей, учасники війни та жертви нацистських переслідувань отримають і одноразову матеріальну допомогу. Звістка про це — на сайті КМДА. Ветеранам виплатять від 200 до 1,5 тисячі гривень (найбільше — за особливі заслуги перед державою, тисячу — визволителям столиці та учасникам народного ополчення, іншим учасникам — від двох до трьох сотень). У Києві так ушанують близько 42 тисяч людей. Опитані нами вчора ветерани сказали, що поки нічого не отримували.

Аніта ГРАБСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Після вибуху в морзі — ні мертвих, ні живих

Потужний вибух знищив приміщення патолого-анатомічного відділення Донецької залізничної лікарні **(на знімку)**. Як повідомили в прес-службі обласної державної адміністрації, будівля моргу площею близько 200 квадратних метрів зруйнована. Тіл покійних та персоналу в приміщенні на момент аварії не було, постраждалих немає. За попередніми даними, вибух спричинено хімічними речовинами.

За фактом інциденту прокуратура області порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого частиною 1 статті 267 Кримінального кодексу України (порушення правил поводження із вибуховими, легкозаймистими та їдкими речовинами). Розслідування доручене слідчому управлінню ГУМВС України в Донецькій області.

Ліна КУЩ.

Фото надане центром пропаганди ГУ МНС України в Донецькій області.

Медикам обіцяють підвищити зарплату

Українським медикам у 2012 році передбачено підвищення середньої зарплати. Про це УНІАН повідомила голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеєва на III Міжнародній конференції з доброчинності на тему: «Хто допоможе медицині одужати: пошук рецепту», яка відбулася вчора в Києві.

Так, за словами Тетяни Бахтеєвої, протягом року середня заробітна плата лікаря-хірурга вищої категорії в стаціонарі збільшиться на 861 грн., дільничного лікаря-терапевта вищої категорії — на 704 грн., фельдшера вищої категорії — на 540 грн.

«Будуть фінансово забезпечені виплата на оздоровлення у розмірі посадового окладу при наданні основної щорічної відпустки (для цієї мети передбачається виділити кошти обсягом 1,6 млрд. грн.), збереження середньої заробітної плати за кожним місцем роботи в разі направлення на навчання, а також виплата разової грошової допомоги випускникам медичних і фармацевтичних вишів, які виявили бажання працювати в сільській місцевості», — зазначила народний депутат.

Молоді поети вчитимуть англійську безплатно

У Житомирському міському палаці культури відбулася презентація першої збірки поезій літературної студії «Горицвіт» школи № 20. Талантів дітей, які навчаються в ній, плекають віддані своїй справі вчителі. Зокрема, викладач української мови Ірина Лубківська. У студентські роки вона виступала у складі гурту «Обрій», що здобув премію в номінації «Барди» на фестивалі «Червона рута-95». А тепер вже три роки очолює шкільну літературну студію. У збірці, що має назву «Життя навколо мене», дебютували 18 юних літераторів з третього по одинадцятий клас. Уміщено в ній і вірші, і прозу. Керівник міського управління освіти Житомира Валентин Арендарчук зазначив, що він приємно вражений творами, в яких закладено сповідь душі. Видати збірку допоміг спонсор, а також міський голова Володимир Дебой.

Юних авторів привітали підприємці міста, вручивши цінні подарунки, а від Житомирської філії Центру англійської мови молоді поети й прозаїки отримали сертифікати на безкоштовне навчання на мовних курсах.

Вл. інф.

Вшанували дослідника «Слова»

У Чернігові відбувся урочистий вечір з нагоди 80-річчя відомого російського письменника Юрія Сбітнєва. Дослідника «Слова о полку Ігоревім», автора романів про чернігівських князів привітав голова облдержадміністрації Володимир Хоменко **(на знімку ліворуч)**, історики, літератори.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У слідчому ізоляторі шукали бомбу

О шостій ранку на телефон 102 надійшов сигнал про замінування одеського слідчого ізолятора. Підняті за тривогою вибухотехніки перевірили будівлі й територію СІЗО-21, у якому перебуває під вартою один з російських «злодіїв у законі».

Шукали 45 хвилин, але бомбу так і не виявили. Тепер міліція намагається знайти телефонного «терориста».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Посуха: пшениці важко

547 тисяч гектарів засіяли озимими зерновими аграрії Запорізької області. Зокрема, 488 тисяч віддали під пшеницю. За інформацією головного управління агропромислового розвитку ОДА, сходи пшениці одержано на 70 відсотках площ, жита — на 82, ячменю — на 40.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Запорізька область.

Кам'янець стане курортом

Про це заявив на VI інвестиційному форумі, який відбувається нині в старовинному подільському місті, голова Хмельницької обласної ради Микола Дерикот. Він зазначив, що влада області робитиме все, щоб ці наміри громади стотисячного міста стали реальністю, але спочатку слід отримати статус курорту місцевого значення, а потім уже й державного. Нині, за словами міського голови Михайла Сімашкевича, двоє інвесторів з Росії та Арабських Еміратів готові збудувати тут свої санаторії.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЦИФРА

150 мільйонів гривень

Миколаївський морський торговельний порт і його компанії, що здійснюють морську перевалку вантажів, за дев'ять місяців 2011 року перерахували податків до бюджетів різних рівнів. Це на 10 мільйонів гривень більше, ніж за відповідний період минулого року.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

У душ — за графіком

В обласному центрі згідно з розпорядженням міського голови КП «Житомиртеплокомуненерго» почало відновлювати гаряче водопостачання, яке було припинене одразу після закінчення опалювального сезону. Ідеться і про житлові будинки, і про об'єкти соціальної інфраструктури. Гаряча вода, як це було давно звикли в Житомирі, подається за графіком: у робочі дні з 7-ї до 10-ї години з 17-ї до 22-ї години, а у вихідні та святкові дні — з 8-ї до 23-ї години. Графіки подачі гарячої води в лікувально-профілактичні установи, дитячі дошкільні та загальноосвітні заклади та до інших об'єктів соціальної сфери погоджуються для кожного з них окремо.

Олексій КАВУН.

Чернівецький «Калгон» виготовляли із солі та синьки

Працівники управління державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України у Чернівецькій області викрили підпільне підприємство з виготовлення підробленого «Калгону» — засобу для пом'якшення води у пральних машинах.

Організував підпільний цех 39-річний чернівчанин. На його складі правоохоронці виявили 15 тонн харчової солі «Екстра» та 2 тонни синьки. Саме із цих двох складових він і виробляв засіб відомої торгової марки. Вилучили 21 тисячу пачок готової продукції, а крім того, ще не розфасованого «Калгону» на 48 тисяч пачок. Нині встановлюють, куди підприємець збував цю продукцію.

Сергій СУЛИМА.

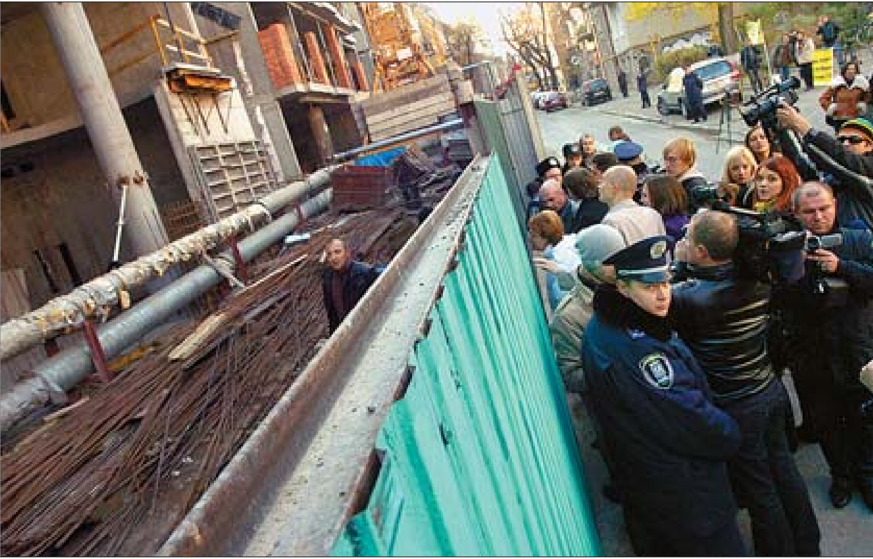
Відстань між селами скоротилась у вісім разів

Понтонний міст через річку Случ урочисто відкрито біля села Вільха Романівського району. На другому березі — Мала Токарівка, що належить до Вільшанської сільради.

— Люди у сусідніх селах часто поєднані родинними стосунками, мають на іншому боці річки свої земельні ділянки. Через відсутність мосту від села до села не могла доїхати ні «швидка», ні пожежна, ні поштовий автомобіль, — розповів сільський голова Олексій Дейсан. — Відстань усього три кілометри, але перебратися через річку можна було тільки по підвісній кладці. А в об'їзд — 25 кілометрів.

Спорудження моста довжиною 66 метрів та вантажопідйомністю 60 тонн обійшлося майже у мільйон гривень. Профінансувало роботи місцеве ДП «Шпат», що добуває та переробляє пегматитову сировину, забезпечуючи нею підприємства, які випускають фарфор, будівельну і художню кераміку.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

ФОТОФАКТ

У столиці, на вулиці Гончара, 17—23, кияни вимагали від влади та забудовників виконати рішення Київради про заборону будівництва у буферній зоні Софії Київської.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Золота клізма» від пацієнтів

Урочистий марш. На імпровізованому постаменті красується золота нагорода. Замість червоної доріжки — жовте листя. Отак просто неба у сквері навпроти будівлі, де розташована президія Національної академії медичних наук, учора проходила незвична акція.

Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ, нагороджувала «Золотою клізмою» — премією, заснованою цією громадською організацією, першого переможця.

За словами Дмитра Шеребея, ця відзнака присуджуватиметься щороку за руйнівні дії у сфері охорони здоров'я та заподіяння наймасштабнішої шкоди здоров'ю та життю людини в Україні.

Лауреатом цієї народної відзнаки в 2011 році обрано президента НАМУ, академіка Андрія Сердюка. За що?

Організатори кажуть, що претендентів було чимало. Але відзначили саме Андрія Михайловича «за особистий внесок у справу знищення унікальної структури відділення СНІДу клініки ДУ «Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Громашевського АМН України». Мовляв, у результаті діяльності лауреата припиняється робота провідного відділення країни, де безперервно лікуються понад 1300 ВІЛ-позитивних з усіх регіонів України, понад 3,5 тисячі осіб перебувають під клінічним наглядом, щорічно надається близько восьми тисяч консультацій.

— Премія «Золота клізма» вручається, як символ очищення організму. Врученням цієї премії ми хочемо очистити лауреата від злих помислів, антилюдських ідей і вчинків. ВІЛ-позитивна спільнота України сподівається, що таке очищення допоможе не тільки цьогорічному лауреату, а й іншим можновладцям, і Клініка «Лавра» залишиться в теперішньому приміщенні, — зазначив Дмитро Шеребей.

Пан Сердюк отримав запрошення на нагородження. Його навіть зареєстрували у приймальні (організатори акції продемонстрували папірець тієї реєстрації). Але на церемонію у сквер перемовник особисто не прийшов. Президенту Національної академії медичних наук України передали нагороду.

Вл. інф.

Залізничники отримуватимуть на житло безвідсоткові позики

Укрзалізниця опрацьовує механізм видачі працівникам галузі безвідсоткової позики для будівництва і придбання житла. «Плануємо, що придбання житла здійснюватиметься на умовах, коли працівник сплачує 30%, а на 70% залізниця надасть безвідсоткову позику терміном до 20 років», — зазначив генеральний директор підприємства Володимир Козак. Черговість визначатиме спеціальна комісія з урахуванням віку працівника, регіону, в якому буде придбане житло, тощо. До виплати всієї вартості квартири вона залишатиметься під заставою у залізниці. Також планується переобладнати під житло існуючі приміщення, залучити банківські інвестиції у незавершене будівництво на максимальній стадії готовності. Нині на залізницях України на квартирному обліку перебуває 16 132 сім'ї, **інформує прес-служба Укрзалізниці.**

Коломийка йде на рекорд

Цієї неділі мешканці Коломиї планують установити новий рекорд України. На площі біля міської ратуші понад сто пар одночасно станцюють коломийку — популярний на Прикарпатті народний танець.

Організаторами події виступають Молодіжна адміністрація Івано-Франківської області та ГО «Громадський актив Коломиї». До танцю зможуть приєднатися всі охочі.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

У Луганську відкрився V Міжнародний фестиваль дитячих і молодіжних циркових колективів.

Фото Олексія КОВАЛЬОВА (Укрінформ).

Люди страждають без води

У селі Талове Станично-Луганського району питна вода подається раз на тиждень по три години вранці та ввечері. Дітям пити її не дають — бояться отруїти. Причина — постійний ремонт водопроводу, якому вже більше п'ятдесяти років. Найближча свердловина — за сім кілометрів, тому доставка води дуже дорога. Проблема в тому, що водна мережа села не стоїть на балансі «Луганськводи». Після розформування радгоспу хазяїна в неї так і не знайшлося, і люди ремонтують труби самі. Мешканці села створили громадську організацію та зверталися в місцеві органи влади. Але керівники району поки що допомогти не можуть. Водна мережа не належить районній громаді, і фінансувати її з бюджету не можна. А в районі ще п'ять сільрад зі схожими проблемами. Нині влада разом із «Луганськводою» вирішує питання про передання водних господарств на баланс обласного водопостачального підприємства.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Танці з викладачами і кіно «Труба»

«Молодь — майбутнє України». Під такою назвою на Закарпатті відбувається всеукраїнська студентська конференція (**на знімку**), в якій беруть участь представники вузів Черкаської, Волинської, Дніпропетровської, Київської та Закарпатської областей.

Окрім церемонії офіційного знайомства, учасники форуму, зокрема, презентують шоу-проект «Танці з викладачами», фестиваль короткометражного кіно «Труба», академію практичної адвокації тощо.

Василь НИТКА.
Фото прес-центру ОДА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на елеваторі палав соняшник

Пожежа, яка сталася на Врадіївському елеваторі, за попередніми даними, завдала збитків майже на 12 мільйонів гривень. **Як інформують в УМНС у Миколаївській області**, слідчі вже порушили кримінальну справу. За подібний злочин передбачається покарання у вигляді позбавлення волі на строк від трьох до десяти років.

Майже десять годин тривав двобій пожежників із вогнем. Складність була й у тому, що на території елеватора розташований склад пально-мастильних матеріалів.

Причини пожежі з'ясовуються. Найбільш вірогідним є порушення правил зберігання насіння. А також — неправильні дії працівників елеватора, котрі намагалися самостійно загасити загоряння.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

...чиновники домовилися з «афганцями»

Міськдержадміністрація й міська організація Українського союзу ветеранів Афганістану підписали меморандум про взаємодію. Документ став результатом діалогу, який почався у вересні між громадською організацією, очолюваною головою севастопольського відділення союзу ветеранів Афганістану Олександром Перміновим, і міською владою. У меморандумі йдеться про програму «Ветеран» на 2012—2016 роки, спрямовану на посилення соцзахисту ветеранів війни,

поліпшення медобслуговування й забезпечення житлом. Голова СМДА Володимир Яцуба зазначив: «У Севастополі безплатне медобслуговування інваліди війни можуть одержувати в госпіталі Військово-Морських Сил України. Можливість такого обслуговування буде передбачена в 1-й міській лікарні та інших. У нас є домовленість із АМНУ — інвалідів І, ІІ і ІІІ груп готові обстежити безплатно 23 київські інститути».

Микола МАГДИЧ.

На знімку: Олександр Пермінов (ліворуч) і Володимир Яцуба під час пікету 20 вересня.

Фото автора.

Севастополь.

...рибі дали спокій до весни

Від 1 листопада на зимувальних ямах у річках Дністер, Прут і Сірет (Чернівецька область) заборонено вилов риби. Відповідний наказ підписав начальник обласного управління рибоохорони Микола Сивоус. Заборона триватиме до наступної весни. Фахівці визначали і досліджували місця, де риба збирається на зимування. Вилов на цих ділянках завдасть значної шкоди популяції. Згідно з цією інформацією затверджено перелік і межі місць на Дністрі та водосховищі (в районі Дністровської ГАЕС), Сіреті та Пруті в районі Чернівців, де не можна ловити. На думку екологів, ці заходи забезпечать належне відтворення рибних ресурсів.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

Прибутки вітчизняних підприємств за вісім місяців цього року збільшилися на 30,9 відсотка, *повідомив перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі Вадим Копилов*

Акти на землю з 2013 року видаватиме Держреєстр Мін'юсту, але всі державні акти, які нині на руках у людей, будуть дійсними завжди, *заявив голова Державного агентства земельних ресурсів Сергій ТИМЧЕНКО*

Волинська школа повернулася на Волинь

У селі Майдан-Липненський Маневицького району відкрито нову загальноосвітню школу I—II ступенів. Упродовж майже шести десятиліть школа була розташована в селі Осова Костопільського району сусідньої Рівненській області, хоча завжди перебувала на бюджетному забезпеченні Волинської, та й називалася, як і сьогодні, Майдан-Липненською. Ходили в неї діти обох сіл. Зараз у школі навчаються 50 дітей із Майдана-Липненського і 30 — з Осової.

Старе дерев'яне приміщення школи, споруджене в 1950-х роках із не нових матеріалів, а з розібраних дядьківських клунь, уже давно потребувало заміни. Та на проблеми цього віддаленого куточка двох областей влада все не звертала уваги. І лише минулого року в листопаді було закладено фундамент нового шкільного приміщення. Споруджувало його ТзОВ «Житлобуд-2» із Луцька. Зі своєю роботою будівельники справилися менше як за рік, освоївши за цей час понад сім мільйонів гривень.

Оскільки школа волинська і майже... рівненська, то на її відкриття прибули голови відразу обох облдержадміністрацій: Волинської — Борис Клімчук і Рівненської — Василь Берташ, керівники Маневицького і Костопільського районів, сільські голови Гораймівки і Великого Мидська Анатолій Шевчук та Олександра Крупеня.

Місце для нової школи теж обрали зручне для обох сіл: на північній околиці Майдана-Липненського. До Осової тут усього кілька десятків метрів, власне, лише широкий меліоративний канал розділяє сусідні села.

Будувати школу волиняни і рівняни планували за спільні кошти. Та Бюджетний кодекс не дозволив робити цього. Тож гроші на школу вклали волиняни, а їхні сусіди з Рівненщини допомогли в її матеріальному забезпеченні, зокрема, обладнали комп'ютерний клас. Комп'ютери навчальному закладу передав Василь Берташ.

Символічний ключ від нової школи в руках тих, хто тут навчатиметься.

Одразу після врочистостей Борис Клімчук і Василь Берташ перерізали символічну стрічку. Все в новобудові тішить око: і світлі класи, і простора їдальня, і спортивний зал... Теплом школа забезпечується з власної котельні, де встановлені два твердопаливні котли «Кальвіс-100» волинського виробництва. Кожного з них досить, щоби нагріти приміщення до потрібної температури. Паливо теж використовуватимуть місцеве — торфобрикети з двох розташованих на території району заводів — маневицького і «Сойне».

— Сьогодні на святі в Майдані-Липненському зібралося дуже багато почесних гостей, — зауважив на врочистостях Борис Клімчук. — Але найголовніші на ньому ви, діти. Тож влада й Волині, й Рівненщини і надалі буде все робити, аби вам добре тут вчилося, щоб здобуті в цій школі знання стали вам потім надійною перепусткою в дорослому житті.

У голів Рівненської і Волинської облдержадміністрацій Василя Берташа** (праворуч) **і Бориса Клімчука хороший настрій.

До речі, як розповів начальник відділу освіти та науки Маневицької РДА Михайло Ліщук, усі учні Майдан-Липненської школи будуть забезпечені безплатними гарячими сніданками та обідами, оскільки перебувають у Чорнобильській зоні та 30-кілометровій зоні спостереження Рівненської АЕС.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

ПАМ'ЯТЬ

Відкрили ім'я ще одного героя

Раніше вважали, що з Пирятинщини родом дев'ять Героїв Радянського Союзу. Напередодні 67-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників з'ясувалося, що їх все-таки десятеро. Коли днями на врочистих зборах у Пирятині цю цифру вперше озвучив з трибуни голова райдержадміністрації Микола Куприян, залою пройшов шумок...

— Ні, я не помилився, називаючи цю цифру, — пояснив Микола Миколайович. — Когорта Героїв Радянського Союзу — пирятинців і справді зросла. Завдяки пошуковій роботі краєзнавців та нашої районної ветеранської організації повернуто в історію нашого краю ім'я ще одного героя-земляка, уродженця Пирятина, кадрового військового, капітана Павла Андрійовича Пономаренка. Він був одним із тих, хто визволяв нашу рідну землю від окупантів, хто віддав за неї своє життя.

Ось лише кілька епізодів із бойової біографії капітана Пономаренка. 5 березня 1944 року бійці 2-го батальйону 248-і стрілецького полку 31-ї стрілецької дивізії 2-го Українського фронту під командуванням капітана Пономаренка перші ввірвалися до Умані Черкаської області і після її взяття, виконуючи у складі полку окреме завдання, зайняли оборону в районі впадіння річки Південний Буг у Дністер.

А в ніч на 31 березня 1944 року 248-й стрілецький полк отримав наказ захопити станцію Пирлица Унгенського району в Молдавії. В тяжкому бою після загибелі командира полку капітан Пономаренко взяв на себе командування трьома батальйонами і відбив до підходу основних сил сім атак ворога. Під вечір, коли підійшло підкріплення, відважний командир повів батальйон в наступ. У цьому бою він отримав тяжке поранення і помер на руках бойових товаришів. Поховали героя в селі Грасени.

Павло Пономаренко.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 вересня 1944 року за мужність, відвагу та героїзм в боротьбі з фашистськими загарбниками капітану Пономаренку посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу. На його честь названо одну з вулиць у молдавському містечку Унгени.

Нині про увічнення пам'яті земляка думають і в Пирятині.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Столицю знову визволятимуть

У столиці відбудеться VIII Міжнародний військово-історичний фестиваль «Даєш Київ! Рік 1943». Його присвячено 68-й річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників.

Під час фестивалю відбудеться батально-історичне дійство — реконструкція епізодів боїв за визволення Києва, в яких буде задіяно бойову техніку та зброю тих часів, а солдатів одягнуть у тодішню військову форму. Цього року участь у дійстві візьмуть понад 600 осіб з України, Росії, Білорусі, Чехії, Естонії, Литви та інших країн. Як зазначають представники організаторів фестивалю — МГО «Червона зірка» та ДП «Національна студія художніх фільмів імені Олександра Довженка», головна мета військово-історичних реконструкцій полягає насамперед у відновленні зв'язку поколінь, без якого неможливе виховання патріотизму та національної свідомості, **повідомляє «Українська правда».**

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Страшна таємниця давнього городища

На Федорівському кладовищі Володимира-Волинського відбулося перезахоронення останків понад 400 жертв масових розстрілів часів Другої світової війни. Їх було виявлено під час археологічних розкопок на давньоруському городищі, розташованому в центрі міста. Ексгумаційні роботи проводило ДП «Волинські старожитності».

Виступаючи на жалобному мітингу, голова ОДА Борис Клімчук сказав: «Це братська могила, адже тут українці, поляки, євреї. Ми не знаємо роду, національності та віку цих людей. Цей масовий розстріл — страшний урок для усіх народів». Наступного року археологічні розкопки на давньому городищі будуть продовжені, а на могилі зведуть пам'ятник-монумент «Людині — жертві тоталітарного режиму».

Микола ЯКИМЕНКО.

Цемент без газу

Новітні технології та методи виробництва цементу вивчав голова Рівненської ОДА Василь Берташ на великих цементних заводах Німеччини. На відміну від вітчизняних виробництв на тамтешніх заводах відмовилися від використання газу, віддаючи перевагу альтернативним видам палива. Адже дорогий ресурс, пояснили німецькі фахівці, є причиною здорожчання цементу, відтак він стає неконкурентоспроможним. Перейняти закордонний досвід, розповів Василь Берташ, планують і на Рівненщині. Зокрема, на ВАТ «Волинь-цемент» — одному з найбільших бюджетоутворюючих підприємств області, яке забезпечувало десять відсотків цементного ринку України, — розглядають як заміну газу перероблення використаних шин, а також спалювання сміття. Загалом німецький інвестор планує вкласти в реконструкцію підприємства 300 мільйонів євро.

Олександра ЮРКОВА.

ЦИФРА

6 тисяч доларів викинула жінка на смітник

До Садгірського райвідділу міліції, що в Чернівцях, звернулась 49-річна жінка, яка на Калинівському ринку з необережності викинула картонну коробку з 6 000 доларів США. На ринку жінка працювала. Коли зрозуміла, що накоїла, коробки вже не було. Тепер міліція шукає щасливчика, який міг знайти гроші. До речі, згідно зі ст. 193 Кримінального кодексу України особі, котра знайшла такий скарб і не повідомила про це, може також загрожувати кримінальна відповідальність і покарання у вигляді позбавлення волі до 6 місяців.

Сергій СУЛИМА.

З «люблячим серцем» у сімейне життя

На знак любові й вірності одеські молодята вішали замочки на поруччя моста над Військовим спуском. Але через аварійний стан моста цей звичай ледве не канув у Лету. Традицію врятував заслужений художник України Михайло Рева. Відтепер закохані зможуть вішати замки на скульптуру цього автора «Люблячє серце», яку відкрили в Одесі минулої суботи.

Першими цю приємну процедуру виконали Микола й Валентина Бочкови, які відзначали цього дня «золоте весілля» — 50-річчя подружнього життя. А потім молодята Олег і Юлія в присутності одеситів дали клятву вірності й скріпили шлюб своїми підписами в книзі реєстрації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Школярі вивчатимуть іноземну мову за фінською програмою

Про це домовились у Тернопільській міській раді з представниками фінської національної консалтингової компанії «Фінпро». Вона, у свою чергу, співпрацює з відомою фірмою «Sanako» — світовим лідером із забезпечення шкіл програмами та мультимедійними лабораторіями для вивчення іноземних мов.

Наразі досвід використання цих програм в області має лише Тернопільський національний економічний університет. Тепер їх ефективність випробовуватимуть у школі №3 Тернополя, де поглиблено вивчають англійську. Якщо вчителі, учні та їхні батьки схвалять фінську практику вивчення іноземних мов, то міська влада вирішуватиме питання про запровадження її в усіх школах міста.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Усі учні Майдан-Липненської школи будуть забезпечені безплатними гарячими сніданками та обідами

Розібралися по–родинному

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Одного офіцера міліції обвинувачують у побитті затриманого. А другий дав проти товариша по службі показання і... потрапив до лікарні.

Днями приміщення прокуратури Херсонської області пікетувала група мешканців міста Гола Пристань, які вимагали припинити «сваволю» стосовно дільничного інспектора міліції. Його незаконно, як вони запевняють, притягли до кримінальної відповідальності. За версією пікетників (здебільшого це були знайомі, друзі та родичі капітана), чесний офіцер постраждав тільки через те, що «не закрив очі» на хуліганство й поклав край порушенню громадського порядку. Йому, мовляв, «шиють» побиття затриманого, а той одержав усі наявні в нього травми до того — у вуличній бійці. Прокоментувати ситуацію наш кореспондент попросив прес-секретаря прокурора Херсонщини Федора Самойленка. І ось що він заявив:

— Справді, прокуратура Голопристанського району області порушила кримінальну справу про перевищення влади, фігурантом якої є капітан міліції — дільничний інспектор Голопристанського РВ УМВС. Як з'ясовується із зібраних слідством матеріалів, усе розпочалося з банальної вуличної бійки за участі 28-річного жителя Гопри і його земляка, який виявився родичем дружини дільничного — слідчого того ж райвідділу. Дільничний затримав кривдника рідні, доставив його в приміщення свого райвідділу й протягом півгодини методично «пресував». У потерпілого зламане ребро, діагностовано зміщення хребта — він тепер змушений ходити в спеціальному корсеті. При цьому очевидці зазначають, що в бійці на вулиці городянин одержав тільки удар ліктем у спину, а таким ударом ребро зламати не можна.

Як правило, співробітники міліції неохоче дають показання проти своїх товаришів по службі, обвинувачуваних у зловживаннях, — честь мундира насамперед.

Однак у випадку з дільничним такий свідок є: лейтенант міліції Віталій Максимчук, який чергував того дня по Голопристанському райвідділу, не став приховувати від слідства того, що побачив. Хоча після розмови зі слідчим уже сам лейтенант побоюється, що відвертість йому не простить начальство.

— До чергової частини райвідділу надійшов дзвінок про вуличну бійку, і я направив туди розбиратися слідчо-оперативну групу. Група повернулася, і я помітив, що дільничний заводить в один із кабінетів сектору карного розшуку невисокого худорлявого хлопця. Ніяких слідів побоїв на ньому не було, він поводився спокійно. За кілька хвилин я вийшов у туалет, а потім мав намір пройти коридором приміщення й оглянути його, бо це входить у мої обов'язки. Проходжу повз кабінет розшуковиків, і чую там якийсь шум. Відкриваю двері, а всередині сидить навпочіпках той самий хлопець, якого затримав дільничний, і плаче, та ще весь тремтить, а більше нікого немає. Я його повів умитися, потім провів надвір. Там затриманому стало зле — скаржився, що болить спина й шия, голова в нього хилилася на бік, і він усе повторював, що дільничний бив його кулаками. Довелося викликати «швидку допомогу», яка одразу забрала пацієнта в лікарню, — ділиться безсторонніми подробицями лейтенант міліції Віталій Максимчук. — У мене самого торік був мікроінсульт, і після того, що сталося, я знову так перехвилювався, що потрапив до лікарні з гіпертонічним кризом, але правдиві свідчення в прокуратурі дати встиг. І тепер товариші по службі, з якими підтримую контакт, кажуть, що мене звільнять одразу ж, тільки-но повернуся з лікарняного. Я побоююся, що це не порожні слова: наскільки мені відомо, один із заступників начальника Голопристанського райвідділу дружить із родиною дільничного й доводиться йому кумом.

На останній колегії керівник УМВС у Херсонській області, генерал-майор Валерій Литвин у присутності журналістів закликав своїх підлеглих не приховувати фактів протиправної діяльності вищестоящих начальників, обіцяючи захищати чесних співробітників від гонінь і якнайшвидше позбуватися схильних до зловживань управлінців у погонах. Слова він дотримує: після того, як генерал дізнався про некрасиву історію в Голій Пристані, реакція пішла негайна й жорстка.

«Я ознайомився з матеріалами службової перевірки й уже підписав наказ про звільнення заступника начальника тамтешнього райвідділу за неналежний контроль за діями підлеглих. Що стосується провини або невинності дільничного інспектора міліції, то свідків того, як особисто він бив затриманого, немає. Натомість вистачає очевидців участі затриманого в бійці, — коментує начальник УМВС Херсонщини Валерій Литвин. — Установити істину допоміг би запис із камер відеоспостереження, які є у кабінетах та коридорах приміщення райвідділу. Однак у зв'язку з тим, що райвідділ готується до переїзду в нове приміщення, камери вже було відключено. Не зрозуміло також, що в райвідділі робив дільничний, котрий взагалі-то мав перебувати у відпустці. Однак остаточні висновки із цієї історії робити зарано — останнє слово, як завжди, залишиться за слідством і судом».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СЛІДСТВО ВЕЛИ

Чий хабар більший?

Таке враження, що на Дніпропетровщині стартували негласні перегони серед державних службовців на отримання хабарів. І не зупиняє їх навіть те, що замість жаданих грошей вони часто-густо одержують камеру за ґратами. Власне, судіть самі.

Нещодавно прокуратура Дніпропетровської області завершила досудове слідство за обвинуваченням начальника відділу Держкомзему в Магдалинівському районі. Фабула злочину дуже проста. У червні до чиновника звернувся громадянин Б. із проханням надати йому дозвіл на користування земельною ділянкою площею в 20 га для ведення фермерського господарства. Проте посадовець, скориставшись своїм службовим становищем, за позитивне вирішення питання зажадав від фермера хабар у розмірі 160 000 гривень. Суд свого останнього слова ще не сказав, але в будь-якому разі земельному чиновнику буде непереливки.

А ось у наступному випадку рішення Дніпропетровського районного суду вже набуло законної чинності. Й тепер старшому оперуповноваженому головного відділу податкової міліції Полтави призначено покарання у вигляді двох років позбавлення волі.

У цьому разі правоохоронець вимагав хабара від дніпропетровських приватних підприємців за відмову в проведенні слідчих дій.

Як з'ясувалося в ході слідства, податковою міліцією Полтави справді розслідувалась кримінальна справа, яка була порушена за фактом ухиляння від сплати податків. Фігурантами в ній виступали кілька полтавських комерційних структур, контрагентами яких були два дніпропетровські приватні підприємця.

Прибувши без будь-якої службової необхідності до Дніпропетровська, старший лейтенант податкової міліції Полтави, явно зловживаючи своїм службовим становищем, зустрівся із цими підприємцями і запропонував передати йому гроші начебто для того, щоб залагодити з деякими посадовими особами полтавської податкової міліції питання у кримінальній справі. 3 липня 2009 року співробітники СБУ разом зі слідчими прокуратури затримали його на гарячому під час одержання 114 000 гривень хабара.

Але змагання за найбільший куш, схоже, тривають.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Чотири роки тюрми

Таке покарання отримав голова сільської ради із Хмельницького району. Разом із землевпорядником вони вимагали 14 тисяч доларів за виділення у приватну власність земельної ділянки. Однак під час одержання хабара були затримані правоохоронцями. Після розслідування та заслуховування справи в суді голова отримав вирок у чотири роки, землевпорядник — два роки позбавлення волі.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ФОТОФАКТ

Співробітники міліції протистоять учасникам нещодавньої акції протесту біля Верховної Ради України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Уявні поїздки закінчилися реальним криміналом

Майже 90 тисяч гривень бюджетних коштів витрачено на зарплату водієві, якого було оформлено на роботу фіктивно. Як повідомила прес-група УСБУ в Житомирській області, начальниця однієї з районних державних насіннєвих інспекцій щомісяця протягом кількох років надавала до централізованої бухгалтерії Житомирської облдержнасінінспекції документи про сумлінне виконання неіснуючим водієм своїх обов'язків, за що на його картковий рахунок регулярно перераховувалася заробітна плата. Ці кошти за допомогою банківської картки знімала сама начальниця інспекції і використовувала на власні потреби. Так само чинила вона з оплатою відряджень, у які на паперах відправляла фіктивного водія.

Стосовно зловмисниці слідчий підрозділ управління СБ України в Житомирській області порушив кримінальну справу за ознаками злочинів, передбачених ч. 3 ст. 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем) та ч. 1 ст. 366 (службова підробка) Кримінального кодексу України.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Рекетири вимагали валюту, а за це обіцяли «дах»

Групу вимагачів, яка складалася з шести молодих чоловіків, затримали в Кременецькому районі на Тернопільщині. Жертв вони обирали серед підприємців, які брали позики на розвиток бізнесу у валюті. Особливо напосіли на одного чоловіка, погрожували фізичною розправою та знищенням майна. Двічі підприємець зазнав тілесних ушкоджень, після яких мусив заплатити порівняно невеликі суми у валюті. Але коли позичив 20 тисяч євро на розвиток бізнесу, тут же з'явилися рекетири з вимогою віддати гроші їм. Чоловік звернувся по допомогу до працівників управління боротьби з організованою злочинністю УМВС у Тернопільській області.

Злодіїв затримали під час передачі першого «траншу» — п'яти тисяч євро. Стосовно них порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Оце так продали козу!

До обійстя 74-річного жителя с. Велика Рублівка Котелевського району навідалася така собі підозріла трійця — двоє чоловіків та жінка з вигляду ромської національності. Триматися б од них дідусеві подалі, та надто вже заманливою виявилася пропозиція гостей: «Хочемо купити козу... Ваша нам якраз би підійшла! Ну, і, мовляв, за ціною не постоїмо...» Зрештою сторгувалися за 450 гривень. Однак гості виявилися надто вже прискіпливими в таких справах. Доки чоловіки розраховувалися з дідусем, жінка попросила його дружину написати ще й розписку про продаж кози. А тим часом один із гостей пішов по неї на пасовище, а інший розважав діда теревенями...

Здавалося б, усе й справді чин по чину. Та яким же було розчарування господарів, коли вони ще раз вирішили перерахувати гроші й не побачили в «загашнику» 20 тисяч гривень, які припасли на чорний день З'ясовується, ніхто по козу й не думав іти, а гроші за неї «гості» заплатили лише затим, аби піддивитися, куди дідусь їх ховатиме... А далі, як то кажуть, діло техніки.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Цього тижня в Національній парламентській бібліотеці України відбулася презентація книги донецького політолога, історика та публіциста Володимира Корнілова «Донецко-Криворожская Республика. Расстрелянная мечта»

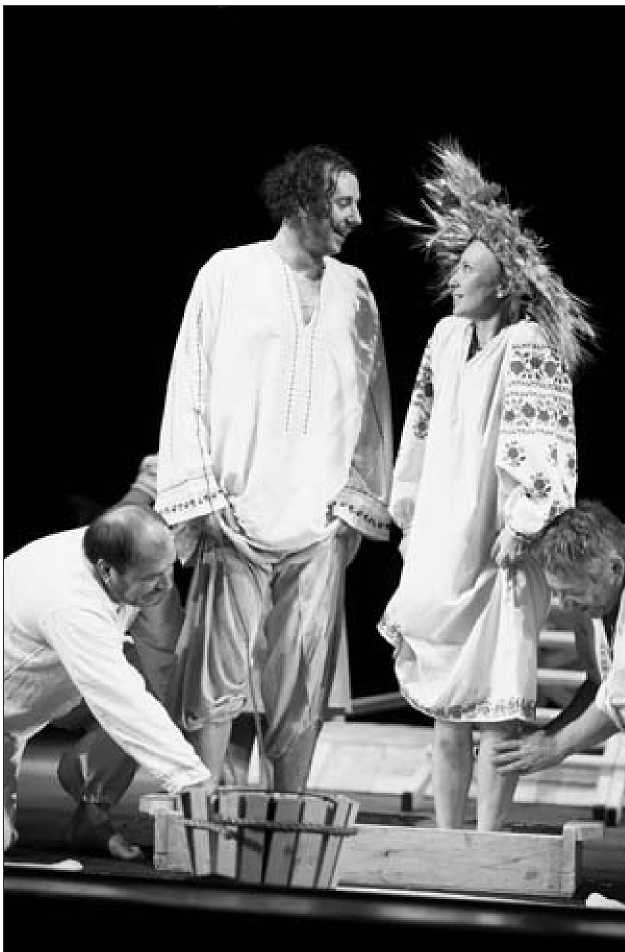
8 листопада в столичній галереї «Мистецька збірка» відкривається виставка найдорожчого українського художника сучасності — Анатолія КРИВОЛАПА

...І все-таки це — любов!

Луганський обласний академічний український музично-драматичний театр поставив «Кайдашеву сім'ю» Івана Нечуя-Левицького.

Не минуло й місяця, як Луганський обласний академічний український музично-драматичний театр знову запросив глядачів на прем'єру. На його сцені була поставлена оперета «Маріца» Кальмана — жанр, за який колектив досі не брався. А на початку жовтня городян запросили на «Кайдашеву сім'ю» Івана Нечуя-Левицького — класику, яку тут теж раніше ніколи не ставили. Дехто вважав, що на відому зі школи «Кайдашеву сім'ю» шанувальники театрального мистецтва можуть піти з меншим бажанням, ніж на оперету. Тому режисер-постановник, заслужений артист України Анатолій Яворський мав не лише відобразити життя на сцені, а й зробити глядачів безпосередніми учасниками дійства. І йому це вдалося. Пам'ятаєте: жила колись сім'я, в якій панували любов і злагода. Ось мати підставила сонцю усміхнене обличчя, з гордістю позираючи на двох синів-красенів і чоловіка. Яке щастя — такі слухняні та роботящі діти! Яке щастя — жити в достатку, маючи міцне господарство та надійну опору... Але щастя закінчилося, щойно відгуляли весілля старшого сина Карпа. І пішло-поїхало: чвари та розбрат у великій сім'ї Кайдашів поступово винищують і гордість батьків за дітей, і розсудливість синів, і ніжність невісток до їхніх чоловіків. Одне слово, якщо сказати по-сучасному, побутові конфлікти у друзки розтрощили сімейний човен...

Зосередити увагу на стосунках головних героїв багато в чому сприяло аскетичне оформлення сцени, де не було нічого зайвого — лише кілька головних декорацій: бричка, драбина, тин. Упродовж вистави вони кілька разів трансформувалися у передбачені сценарієм необхідні предмети побуту. А драматичний ефект посилював колоритний стилізований музичний супровід. Іноді він медитаційно занурював глядача у власну свідомість, посилюючи сприйняття дійства. Актори грали чудово! І хоч події, що відбувалися на сцені, описані два століття тому, вони цілком зрозумілі сучасній людині, бо хіба серед нас мало таких кайдашів? На прем'єрі було багато молодих глядачів, і саме вони влаштували овації акторам.

— І все-таки: ця вистава — про любов? — запитую у режисера Анатолія Яворського.

— Так. Ми хотіли ще раз показати, що без любові у житті руйнується усе, і найголовніше — сім'я. Поставивши українського класика, ми зобразили і наше буття також. Водночас не змушуючи глядачів напружуватись, не намагаючись їх у чомусь переконати: вони самі мали вирішувати, кому з дійових осіб співчувати, а кому — ні...

Алла АНТІПОВА.

Луганськ

Фото надане прес-службою театру.

Одесит від природи, а не за походженням

Ігореві Равицькому — 65!

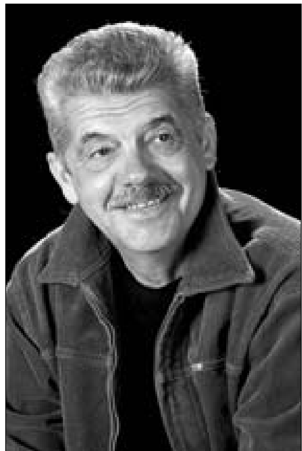
Художній керівник Одеського академічного українського музично-драматичного театру імені В. Василька народний артист України Ігор Равицький відзначає 65-річчя. Свою ювілейну виставу він назвав «Місто мого дитинства». Тим самим ніби визнав Одесу рідним містом. Хоча народився він не тут, а в Дрогобичі, якийсь час разом з батьками мешкав у Миколаєві, навчався в Київському інституті театрального мистецтва, далі в його житті був сумський період.1984 року, коли головного режисера Сумського театру драми та музкомедії запросили на постановку до Одеського українського театру, він і гадки не мав, що це починається одеський період життя. Тоді він ставив «Тев'є-молочника» Шолом-Алейхема. В цьому колективі добре пам'ятали його батька — народного артиста України Миколу Равицького, що працював тут у 1970-х.

Одеський період Ігоря Равицького — майже чверть століття. За цей час на Одеській українській сцені поставлено 23 вистави. Тобто — одна постановка на сезон. Багато це чи ні? Як для кого. Головне — відчувати радість від процесу творчості.

Очоливши колектив Одеського українського театру, Ігор Равицький узяв курс на пошук нових засобів сценічної виразності, складання оригінальної репертуарної афіші.

При зовнішній несхожості постановок в режисурі Равицького незмінно проглядає одна особливість, за якою легко прочитується своєрідний почерк митця. Його вистави пронизані музикою, видовищні, багатопланові. Контрастність сцен, суто «кіношний» монтаж, поєднання несумісних, на перший погляд, понять, явищ, предметів, речей — такий арсенал засобів сценічної виразності в режисурі Равицького завжди ретельно виважений.

Це стосується всього режисерського доробку ювіляра: мюзиклу «Гамбрінус» (за оповіданням О. Купріна); вистави на два вечори «Хрещений батько» за бестселером американця Маріо П'юзо. А ще — «Стомлені сонцем» за кіносценарієм Ібрагімбекова та Михалкова. «Приборкання норовливої» за Шекспіром — дивовижно святкова, сонячна, ренесансна вистава, в якій найповніше виявив себе талант режисера-романтика. Музична драма «Азачарівниця» (режисер в співавторстві з актором театру та поетом Ігорем Геращенком створив оригінальну версію сюжету про циганку Азу). Ексцентрична комедія італійця Даріо Фо «Викрадач ноги — щасливчик у коханні», «Тригрошова опера» та «Кураж» за п'єсами Б. Брехта; «різдвяний» детектив «Любов по-французьки» за п'єсою Р. Тома (вистава на афіші — вже 15 років)...

Можна називати і називати вистави.

Розмаїття творчого доробку Равицького вражає. Режисер сміливо йде на експеримент, захоплюючись процесом пошуку нових театральних форм, підводних течій драматургії. Його вистави — це цілі каскади барв, безліч акторських дотепних трюків. Але то не експеримент заради експерименту. Головне — гармонія, де є і акторський ансамбль, і образи-метафори життя, і музика, і пластика — все живе одним життям.

За своєю природою він — лідер. За ним ідуть, бо вміє він захопити ідеєю, вірою, закоханістю, бажанням поставити виставу саме на цій сцені, саме зараз.

І колектив театру, і глядачі старшого покоління досі згадують яскраву, веселу, гомінку, справді одеську виставу Ігоря Равицького «Гамбрінус», в якій «музика правила бал», сміх та сльози, радість і трагізм були тісно переплетені, як і в реальному житті, тим більше — в житті одеситів. У виставі працював натхнений, згуртований режисером акторський ансамбль з усіх поколінь.

Між першою одеською (за реаліями життя і за духом міста) виставою Ігоря Равицького на Одеській українській сцені — мюзиклом «Гамбрінус» та недавньою прем'єрою «Місто мого дитинства» за п'єсою одеських драматургів Г. Голубенка, Л. Сущенка та В. Хаїта «Старі будинки» — два десятиліття...

Вистава «Місто мого дитинства», обрана для творчого вечора з нагоди ювілею Ігоря Равицького, — ніби пошук себе, шлях до себе нинішнього. Не випадково ж звучить прологом до вистави (і у фіналі) голос самого режисера: «Це моє місто... моє море... наш двір...». Далі оповідь підхоплює юний герой — Стасик Остапчук, у мріях матері Олени Остапчук — майбутній знаменитий музикант, скрипаль, а тоді, в 1970-х — звичайний дванадцятилітній одеський хлопчисько: він пропонує глядачам повернутися в «Місто мого дитинства», де є море, сонце... де всі одеські школярі дружно збирають металобрухт, а мешканці старих будинків так звикли жити «комуною», що не хочуть переселятися в нові «спальні» райони. І таким теплом, таким щемким ностальгічним, добрим почуттям віє від вистави про Одесу, якої, на жаль, зараз вже майже немає, та одеситів, які, на щастя, ще є. Тому і поставив саме тепер цю виставу режисер Ігор Равицький.

Лідія КОЛОС.

Одеса.

Тут збираються органісти

На міжнародному фестивалі органної музики свою майстерність покажуть артисти з України, Росії, Польщі, Італії. Усі ці виконавці дуже високого класу, і протягом місяця вони даватимуть концерти у Хмельницькій облфілармонії. А відкрив цей парад класичної музики польський органіст Роман Перуцький.

У рідному Гданську його знають як органіста одного із найстаріших європейських соборів і як директора філармонії, професора, викладача музики, успішного продюсера.

— У 1990-х роках поляки переживали такі самі важкі часи, як і українці. Тоді в центрі міста закрили електростанцію, що псувала екологію. І я вирішив викупити це приміщення, створити там філармонію, — розповів пан Роман.

Тепер Гданська філармонія — один з найбільших музичних і конференц-центрів Польщі й Європи. У чотирьох концертних холах щотижня — концерт з оркестром. Паралельно музика звучить ще й у трьох камерних залах. Крім того, щороку до мільйона людей приходить у храм послухати органні концерти. А в старій частині Гданська, де найбільше туристів, часто лунають записи творів Шопена. У філармонії розроблено спеціальний цикл концертних виступів «Музика в старому Гданську», що також звучить на вулицях міста. На відкритті фестивалю Роман Перуцький представив програму із творів Баха, Маркуля, Ліста, Масне. Органіст дав уже понад дві тисячі концертів. Тепер його почують і в нас: після Хмельницького він виступить в інших органних залах України.

А в рамках хмельницького фестивалю «Вечір у стилі бароко» проведе наш Володимир Кошуба. Разом з віолончелістом Іваном Кучером він виконає твори Баха та Вівальді. Двадцять років тому, коли у місті з'явився орган, Володимир Кошуба став першим грати на цьому інструменті.

Класичні твори прозвучать і в програмі органіста з Рима Паоло де Матеїса. А в репертуарі киянки Валерії Балаховської переважатимуть твори українських композиторів — Бортнянського, Колесси, Льонка.

Відбудеться також концерт до 200-річчя від дня народження Ліста. Його підготували хмельничани. Твори угорського композитора прозвучать у виконанні вокалістки Марії Ясіновської, органістки Наталії Молдован, флейтиста Тараса Малика та скрипальки Ольги Малик.

— Головним критерієм при запрошенні виконавців на фестиваль став їх високий професіоналізм та виконавська майстерність, — розповів директор Хмельницької філармонії Олександр Драган. — Переконаний, що всі концерти, а тим більше — заключний, де виступатиме до десятка музикантів, принесуть справжню насолоду любителям органної музики.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Без любові у житті руйнується усе, і найголовніше — сім'я

Риба — з голови

ТОЧКА ЗОРУ

Усі негаразди українського кіно мають одну головну причину: доки нашим кінематографом керуватимуть не обізнані у цій справі, а іноді й нечесні люди, нічого путнього не вийде. Для того, щоб усе стало на свої місця, потрібна лише одна справді розумна й чесна людина. Так усю славу передвоєнного «Ленфільму» створив головний редактор цієї кіностудії — Адріан Піотровський, що сприяв появі фільмів «Чапаєв», «Ми з Кронштадта», «Трилогія про Максима». Так траплялося і в Україні, коли Держкіно УРСР керував Святослав Іванов, а кіностудією імені Довженка — Василь Цвіркунов. Завдяки їм з'явилися «Тіні забутих предків», «Криниця для спраглих», «Вечір на Івана Купала», «Білий птах з чорною ознакою», «Камінний хрест», «Захар Беркут», «Ніч коротка», «Чорна курка», «Пропала грамота», «Польоти уві сні та наяву»… У часи незалежності плідним для нашого кіно був період, коли міністром культури став Іван Дзюба, а кінематографом опікувався Леонід Череватенко.

Однак ті часи давно минули. З 1996 року і по сьогодні створено обмаль гарних фільмів. А ті, що вважалися гарними, тобто отримали якісь міжнародні призи, були сюрреалістичною маячнею, не цікавою українському кіноглядачеві. Та й про якого глядача може йтися, якщо понищено весь державний кінопрокат, який міг би показувати українські фільми.

У Росії, яка вкладає великі гроші в кіно, щоб пропагувати свої державницькі ідеї, крім грошових заохочень володарів приватного прокату, ще є державна мережа кінотеатрів. Їх десь 2500. В Україні — жодного.

Чи потрібне Україні держзамовлення в галузі кіно? Потрібне. Але треба чітко сформулювати його параметри. Воно повинне надаватися дебютантам на двадцятихвилинки, що дадуть можливість молодим кінематографістам виявити свій талант. Практика повнометражних дебютів за державний кошт не виправдала себе. Але молоді таланти необхідно шукати. Тому кількість дебютантів у нас має бути підвищена.

Також держзамовлення повинне розповсюджуватись на кінематограф для дітей. Бо в дітях змалку треба виховувати почуття любові до своєї країни. Інакше патріотів у нас скоро не стане.

Третій напрям держзамовлення — створення духовно багатих фільмів, які б у подіях минулого і сучасного показали нашим громадянам приклади справжньої любові до України.

Які ж реальні перспективи у нашого кіно? Якщо виходити з планів голови Держагенції з питань кіно пані Катерини Копилової, то ніяких. Реальний план запуску фільмів до виробництва вона ретельно приховує. Більшість із того, що вже запущено, не витримує жодної критики. А вона тепер знайшла новий спосіб виробництва «національного» кінопродукту: приєднання до вже готових російських фільмів, щоб цим імітувати якусь діяльність. Так приєдналися до вже готового фільму Олександра Міндадзе «У суботу» (про чорнобильські події), забувши, що в нас запущено (на якійсь приватній студії) «чорнобильський» фільм «Зона», і за це вже виплачено чималі гроші. Нам пообіцяли, що фільм Міндадзе отримає «Золотого ведмедя» в Берліні, але він не отримав навіть жодного із семи другорядних фестивальних призів. Та навіть якщо він блискучий, то хіба чесно і доцільно платити 15 мільйонів гривень за фільм, який насправді Україна не робила? Навіть не за фільм, а за один рядок у титрах, що сповіщає про міфічну причетність України до цієї стрічки. Та сама ситуація із фільмом Сергія Лозниці «Радість моя». Це — російський фільм, про російську глибинку, знятий на російські та німецькі гроші білоруським режисером, який колись навчався в Київському політехнічному інституті. Але йому додали українських грошей, щоб стрічка вважалася українською.

Схожа історія тепер готується з фільмом «Спостерігач», теж знятим за російські гроші. І пані Копилова «приєднується» до нього (знову-таки за допомогою лише титрів!), щоб за 10 мільйонів гривень мати право на український (абсолютно химерний) прокат. Якщо їй так подобається ця стрілялка-доганялка, то навіщо платити за фальшиве співробітництво 10 мільйонів, якщо можна стрічку купити за 10 тисяч на кіноринку?

Я зробив за рахунок НКХФ імені Довженка і власний кошт годинний фільм про знаменитого дисидента, колишнього міністра культури України академіка Івана Дзюбу за 78 тисяч гривень. Мінкульт обіцяв мені відшкодувати ці витрати. Однак прийшла до кіновлади пані Копилова і все спустила на гальмах. Я її розумію: вона просто не знала (так і сказала), хто такий Дзюба.

Водночас на такий само годинний фільм про оперну співачку Марію Стефюк відпущено 1,5 мільйона гривень, тобто майже в 10 разів більше, ніж просив я на свій.

І таких прикладів у списку фільмів, що вже знімаються за держзамовленням чи готуються до запуску, чимало.

Я був би щасливий, якби все це неподобство пояснювалося хабарницькими «відкатами». Бо якщо це не так, то мимоволі виникає підозра щодо того, чи на місці у нас голова. І чи не та це голова, з якої починаються всі проблеми в риби?

Олександр МУРАТОВ,
кінорежисер.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Музей-мільйонер

Кам'янець-Подільський історичний музей-заповідник — один із кращих серед успішних музейних установ країни. Вперше за свою історію він заробив мільйон гривень. Це цифра на 1 листопада, до кінця року вона ще зростатиме. «Кошти переважно надійшли від відвідувань об'єктів музею туристами та екскурсантами, — каже директор Віктор Травінський. — Звісно, хотілося, щоб до нас приїхав мільйон відвідувачів, але це ще попереду. Для цього й працюємо. На ці кошти утримуємо 32 працівники музею, робимо все, щоб музейні об'єкти були привабливими».

Допомагають і громада та шанувальники старовини з усіх куточків країни. Активно діє програма «Подаруй музею експонат». До фондів надійшло 1482 експонати — на 504 більше, ніж минулого року. Загальна ж їх кількість — 141 612 одиниць. «За рік експонується понад 10,5 тисячі, інші чекають своєї черги, а показати є що, — ділиться пан Травінський. — Один із залів картинної галереї хочемо облаштувати для змінних виставок із фондів музею. Впроваджена з допомогою фахівців з Санкт-Петербурга комплексна автоматизована музейна інформаційна система дасть можливість створити інтернет-каталог, здійснити не тільки облік фондів, а й вести його на різних етапах — планування експозицій, пересування експонатів усередині музею, закупівлі та реставрації експонатів. Чимало музеїв у Росії та Україні вже мають таку програму. Вона дорога, впроваджуватимемо її поступово, хочемо залучити на це й кошти від грантів».

З новинок, якими музей невдовзі порадує туристів, одна з найцікавіших — чудовий оглядовий майданчик у північному дворику Старої фортеці. Невдовзі звідси можна буде милуватися містом-заповідником. Упорядкування дворика, за інформацією заступника директора музею Тетяни Карпової, виконано на 80 відсотків. Наступного року в музею з'явиться й власний брендбук. Його проект, розроблений працівниками відділу маркетингової та екскурсійної діяльності, очікує на затвердження музейною радою. За словами менеджера музею Віктора Годного, це дасть змогу позиціонувати всі об'єкти музею та заклад загалом як цілісний продукт, а отже, й вирізнятися на європейському музейному ринку.

Віра ШПИЛЬОВА.

Жадан відчував себе ходячим гобоєм

У Львові відбувся XVII фестиваль «Контрасти» — один з найбільших в Україні щорічних фестивалів сучасної академічної музики. Його проводить Львівська філармонія разом з місцевою Спілкою композиторів. Були музиканти з Австрії, Німеччини, Великобританії, Росії, США, Чехії, Італії, Швейцарії, Польщі.

Відбулося понад 20 концертів. Серед найцікавіших — проект «Транзит». У ньому взяв участь поет Сергій Жадан. Перед концертом ініціатори проекту — київський ансамбль «Nostri Temporis», Польський інститут у Києві та Гете-Інститут — провели зустріч у львівській книгарні «Є». Крім Жадана, був також німецький композитор Гергард Штеблер, що використав у своєму творі вірш Жадана «Жити значить померти». На зустріч прийшли переважно львівські прихильниці поета.

«Сергій — професіонал, він читає свій текст бездоганно, з притаманною йому чіткістю, — каже Гергард Штеблер. — Це не те використання голосу, що є у Шенберга, а, радше, традиція монодрами. Я хотів мати щось не на зразок декламації співу, а декламацію як «нитку» музичної фактури. Сергій читає монотонно, дуже швидко і постійно з акцентуванням. І ця його якість дуже добре підходить до тієї музики, яку я написав. Коли читає Сергій, то всі позначки в моєму тексті можна забути. Коли б це робив хтось інший, то мав би їх враховувати».

«Це досить дивний досвід: працюєш з людьми, але не зовсім розумієш правила їхньої гри (я музичної освіти не маю), — зізнався Сергій Жадан. — Відчуваю себе якимсь гобоєм, щоправда, ходячим. У нас з Гергардом досвід співпраці ще з минулого року. Спочатку він намагався щось зробити, аби я читав чи повільніше, чи тихіше, чи мелодичніше... Але виходило неприродно. І він дав спокій. Я не можу сказати, що така музика мені подобається, і не можу — що не подобається. Мені цікаво. Розумію: вона будується за іншими правилами, ніж класична музика чи джаз. Вона атмосферна. Важливо захотіти налаштуватися на її хвилю, інакше це може сприйматися як набір шумів, що, власне, й відбувається часто з непідготовленою музикою».

На концерті у Львівській філармонії ажіотажу не було. Тільки в перших рядах сиділи з фотоапаратами фанатки Жадана і жваво обговорювали чи того його самого, чи спину польського диригента Гжегожа Вєруса, що керував ансамблем. Виконували чотири твори українських композиторів (Богдана Сегіна, Олексія Шмурака, Максима Коломійця, Олени Сєрової) і по одному — авторів з Росії, Польщі та Німеччини (Володимира Горлінського, Тадеуша Вєлецкого, Гергарда Штеблера). Музика загалом складна, інтелектуальна, вона дозволяє реагувати або на ритм, або на динаміку, ще на тембр, утім, ніяких мелодій тут не почуєте. Не без того, що твір Максима Коломійця «Попелищеналяканих веселок» звучав дуже голосно (грали мідні духові), це спровокувало безпосереднє емоційне сприйняття, тому одну кричали: «Браво!».

Олеся НАЙДЮК.

ХРОНІКА

Свято народного мистецтва

Художньому центру «Петриківка», знаному на увесь світ завдяки унікальному розпису, виповнилося 20 років.

Майстрів-ювелірів на урочистих зборах вітали голова облдержадміністрації Олександр Вілкул, голова Дніпропетровської облради Євген Удод, голова правління Центру народного мистецтва «Петриківка» Андрій Пікуш та студенти Дніпропетровського театрально-художнього коледжу. Групі митців вручено Почесні грамоти облдержадміністрації. А орденом княгині Ольги ІІІ ступеня нагороджено Наталію Рибак, майстриню декоративного розпису.

Центр «Петриківка» став першим підприємством в Україні, де люди з найманих працівників перетворилися на співвласників. Нині це близько 40 майстрів, які створюють вироби з петриківським розписом за давніми народними традиціями. Тут працює 24 члени Національної спілки художників і шість заслужених майстрів народної творчості України.

— Петриківський розпис — це бренд не тільки Дніпропетровщини, а й усієї України. І сьогодні ми святкуємо не просто 20-річчя Центру народного мистецтва, а вшановуємо могутнє джерело нашої національної культури, — підкреслив на зборах Олександр Вілкул.

Нещодавно з успіхом пройшла персональна виставка майстрині Галини Назаренко в Культурному центрі Посольства України в Парижі, яку організувала і профінансувала облдержадміністрація. Створено унікальну книгу про історію петриківського розпису.

Планується, що на честь 80-річного ювілею Дніпропетровської області в лютому наступного року в усіх школах регіону буде проведено єдиний відкритий урок, присвячений петриківському розпису. У прямому ефірі обласного 51-го канала професійний художник розказуватиме учням про техніку та прийоми «Петриківки». Діти зможуть самі створювати малюнки, кращі з них потраплять на спеціальну виставку.

В області також хочуть розробити інформаційний портал — усе про історію петриківського розпису, про центр та народних майстрів. Можливо, з'явиться і туристичний маршрут з Дніпропетровська до Петриківки.

Молодь знімає кіно

У Дніпропетровську відбувся Відкритий всеукраїнський дитячий фестиваль «Молоде кіно України», що проводиться під патронатом голови облдержадміністрації Олександра Вілкула. А організатор — обласний дитячо-юнацький кіноцентр «Веснянка».

Він виник ще у 1990 році на базі дитячої народної мультстудії. Відтоді юні аматори створили понад 300 різних фільмів, а педагоги розробили оригінальну методику розвитку дитини. Напрями роботи кіноцентру — мультстудія, студія ігрового та документального кіно, відеогрупа, гуртки кіноосвіти, студія комп'ютерної графіки та анімації, клуб художньо обдарованих дітей «Дебют», Мала академія народних мистецтв та Мала академія наук, театр юного кіноактора, школа юного журналіста. На жаль, знаний не тільки в Україні, а й далеко за її межами кіноцентр досі не має свого приміщення.

Одначе Відкритий всеукраїнський дитячий фестиваль «Молоде кіно України» проводять у Дніпропетровську щороку. До участі запрошуються наші та закордонні дитячі творчі колективи аматорського кіно. Цього разу їх 23 — з України, Росії, Німеччини.

Мета фестивалю — сприяти розвитку молодіжного аматорського кіно. Фестиваль також формує екранну культуру молоді — і авторську, і глядацьку.

— Дніпропетровщина як провідний регіон України робить ставку на розвиток молодого покоління. А цей фестиваль створює дружнє коло однодумців та відкриває для них нові творчі горизонти, — відзначив Олександр Вілкул.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

СПОРТ

У межах підготовки Донецька до чемпіонату Європи з футболу 2012 року біля «Донбас–Арени» та на основних маршрутах руху вболівальників з'являться спеціальні інформаційні таблички, які допоможуть гостям знайти дорогу до головних єврооб'єктів.

Ще краплина досвіду

Футбол. Ліга Європи. Груповий раунд. 3 листопада.

Група В. «Копенгаген» (Данія) — «Ганновер» (Німеччина).

«Ворскла» (Україна, Полтава) — «Стандард» (Бельгія, Льєж). 1:3. Голи: Курилов, 5, Сейгас, 17, Кану, 45+1, Тчіте, 73.

«Ворскла»: Долганський, Даллку, Чесноков, Курилов, Селін, Краснопьоров, Оберемко (Єсін, 82), Маркоскі, Кривошеєнко, Ребенок (Баранник, 71), Янузі (Громов, 85). **Тренер** — Микола Павлов.

«Стандард»: Болат, Горе, Сіман, Кану, Поконьолі, Сейгас (Гонсалес, 86), Венкер, Мужангі (Бачауаї, 82), ван Дамме, Сіріяк (Бюйєнс, 71), Тчіте. **Тренер** — Госе Ріга.

Рефері — Лібор Коваржик (Чехія).

Полтава. Стадіон імені Олексія Бутовського. 10 000 глядачів. 6 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «Стандард»	**2**	**2**	**0**	**6–1**	**8**
2. «Ганновер»	**2**	**2**	**0**	**6–4**	**8**
3. «Копенгаген»	1	1	2	4–7	4
4. «Ворскла»	0	1	3	2–6	1

— Попри все, я переконаний: як би не закінчилися наші ігри, молоді гравці «Ворскли» набувають досвіду, — сказав після зустрічі Микола Павлов. — Гол у кінці першого тайму дуже мене засмутив, а ще більше — футболістів. Тому в другій половині гра була вже не такою, як у першому. Але незважаючи на це ми мали гідний вигляд. Тому радий за хлопців, що вони так проявили себе. Хоча проблем у нас вистачало. Під питанням був виступ Оберемка, Ребенок не був переконливим, Селін виступав із травмою. Долганський догрaв зі струсом мозку, ми його втратили тепер надовго...

Є хороші тили

Група G. «Аустрія» (Австрія, Відень) — АЗ (Нідерланди, Алкмар). 2:2.

«Металіст» (Україна, Харків) — «Мальме» (Швеція). 3:1. Голи: Тайсон, 46, 56, Ранегі, 66, Фініньо, 90.

«Металіст»: Дишленкович, Вільягра, Торсігліері, Папа Гуйє, Пшеничних, Едмар, Шелаєв (Фініньо, 46), Торрес, Бланко, Тайсон, Девич (Валяєв, 90+1). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Мальме»: Далін, Вінсентс, Галсті, Андерссон, Рікардиньо, Гамад, Фігейредо, Пекальський (Обінн, 70), Ларссон (Мегметі, 70), Дурмаз (Мальм, 81), Ранегі. **Тренер** — Рікард Норлінг.

Рефері — Матей Юг (Словенія).

Харків. Стадіон «Металіст». 25 883 глядачі. 5 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «Металіст»	**3**	**1**	**0**	**10–4**	**10**
2. АЗ	**1**	**3**	**0**	**9–6**	**6**
3. «Аустрія»	1	2	1	7–7	5
4. «Мальме»	0	0	4	4–13	0

— Важко ми грали в першому таймі, хоч і мали два стовідсоткові моменти, — зазначив Мирон Маркевич. — Довелося скоригувати склад, бо не всі були здорові, і ми їх поберегли. Напевно, через це гра була не зовсім наша. У другому таймі команда перебудувалася і моментами показала дуже непоганий футбол. Рахунок 3:1 закономірний, хоча команда «Мальме» грамотно побудувала свої дії і не дала нам розгулятися.

На запитання, чи можна говорити, що у нього вже є два склади, Маркевич відповів: «Ні, двох складів, на жаль, немає. Є хороші тили, але два склади — це круто. Є обойма з 16 футболістів, на яких можна покластися сьогодні...»

Цією перемогою «Металіст» зробив серйозну заявку на вихід з групи. Ми дуже раділи б, якби це було перше місце.

Фото з сайту УЄФА.

І Шовковський... побіг забивати

Група Е. «Маккабі» (Ізраїль, Тель-Авів) — «Сток Сіті» (Англія, Сток-он-Трент). 1:2.

«Бешикташ» (Туреччина, Стамбул) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:0. Гол: Кормаз, 67.

«Бешикташ»: Генен, Гільберт, Сівок, Кормаз, Кейбаші, Ернст, Ауреліо (Уйсал, 63), Куарежма, Кавлак, Сімау (Голошко, 90+1), Хуго Алмейда (Еду, 87). **Тренер** — Карлуш Карвальял.

Момент зустрічі у Харкові.

«Динамо»: Шовковський, Сілва, Хачериді, Юссуф, Бетао, Коррея (Ідейє, 75), Гармаш (Нінкович, 46), Вукоєвич, Ярмоленко, Алієв, Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

Рефері — Томмі Шервен (Норвегія).

Стамбул. Стадіон «Іненю». 30 000 глядачів. 12 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «Сток Сіті»	**3**	**1**	**0**	**8–3**	**10**
2. «Бешикташ»	**2**	**0**	**2**	**7–4**	**6**
3. «Динамо»	1	2	1	3–3	5
4. «Маккабі»	0	1	3	3–11	1

Протягом години перед поєдинком тривала музична і голосова психологічна атака на гостей. Ну а коли пролунав свисток рефері про початок зустрічі, то й потогів кількість децибелів набагато зросла.

І от, перебуваючи на цих громових хвилях підтримки, господарі намагалися зламати, розтрощити оборону «Динамо». Однак після стартових наскоків динамівці призвичаїлися до ситуації і самі мали чудову нагоду забити. На жаль, реалізувати момент не вдалося. Хоча Алієв зробив майже ідеальну передачу на Мілевського, але той зблизька головою пробив мимо.

Наші більше оборонялися, господарі прагнули налагодити атакуючі дії. Але жодній з команд не вдалося завдати влучного удару. Так вони і завершили перший тайм.

Мало що змінилося і після перерви. Здавалося, гості добудуть принаймні нічию, котра відкривала привабливі перспективи. Але несподівано «Бешикташ» забив. Коркмаз влучив ударом зблизька після подачі кутового .

А потім гра динамівців помітно розлагодилася. І лише на останніх секундах був справжній штурм і шість (!) ударів по воротах поспіль. Навіть Шовковський залишив ворота і ледве не забив гол. Однак то була, на жаль, запізніла реакція.

Можна стверджувати, що поступилися досить середньому супернику. Але емоційному і дуже мотивованому. Та ще й із такою потужною підтримкою трибун.

Чекайте, а нинішнє «Динамо» хіба є видатним колективом? Якщо відверто, то ні. Командна гра у нього тепер далеко не на висоті. Про це казав мені з смутком у голосі видатний у минулому футболіст київського клубу. Він у ньому тепер працює, тому прізвища його не називатиму.

А от Юрій Сьомін вважає, що у його підопічних спочатку не все виходило в атаці. А от після перерви вони мали перевагу і володіли ініціативою. Але пропустили. До речі, Артем Мілевський визнав, що забив гравець, якого він мав опікати. Пізно вистрибнув, треба було раніше.

Наш тренер погодився, що цією поразкою «Динамо» ускладнило собі життя, погіршило турнірну ситуацію. Але боротимемося, сказав Юрій Сьомін...

Тут треба не лише боротися, а й обов'язково вигравати і в Англії у «Сток Сіті», і вдома у «Маккабі». Інакше єврофутболу навесні біло-синім не побачити...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Стамбул—Київ.

Фото Володимира КОТЛЕНКА (зі Стамбула, спеціально для «Голосу України»).

З появою Брауна Ідейє (праворуч) динамівці почали діяти гостріше.

Лише результати

Футбол. XI чемпіонат України серед команд ВНЗ. **Інформаційну допомогу змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». 4-й тур. «Буревісник» (Кременець) — «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ). 2:1. «Юнга-Морська академія» (Одеса) — «Тернопіль-Педуніверситет». 0:4. «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — «Університет» (Чернівці). 0:1. **5-й тур.** «Факел-ІФНТУНГ» — «Буревісник» (К-П). 0:0. «Тернопіль-Педуніверситет» — «Буревісник» (Кр.). 1:1. «Університет» — «Юнга-Морська академія». 4:0.

	В	Н	П	М	О
1. «Тернопіль-Педуніверситет»	**3**	**1**	**1**	**9–3**	**10**
2. «Університет»	**3**	**1**	**1**	**8–3**	**10**
3. «Буревісник» Кр.	2	3	0	7–5	9
4. «Юнга-Морська академія»	2	1	2	5–9	7
5. «Факел-ІФНТУНГ»	1	1	3	2–5	4
6. «Буревісник» К—П.	0	1	4	1–7	1

Конференція «Центр-Південь». 4-й тур. КЕІ КНЕУ (Сімферополь) — «Меркурій-КНТЕУ» (Київ). 3:2. «КПУ-Спартак» (Запоріжжя) — «Зооветакадемія» (Харків). 0:0. «Легпром» (Київ) — «Податковий університет» (Ірпінь). 0:2. **5-й тур.** «Меркурій-КНТЕУ» — «КПУ-Спартак». 1:0. «Податковий університет» — КЕІ КНЕУ. 6:1. «Зооветакадемія» — «Легпром». 2:2.

	В	Н	П	М	О
1. «Легпром»	**3**	**1**	**1**	**12–5**	**10**
2. «Меркурій-КНТЕУ»	**2**	**0**	**2**	**10–6**	**6**
3. «Податковий університет»	2	0	2	8–9	6
4. КЕІ КНЕУ	2	0	3	7–14	6
5. «Зооветакадемія»	1	2	0	4–2	5
6. «КПУ-Спартак»	1	1	3	2–7	4

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Футбол. Наставник молодіжної збірної України (U-21) Павло Яковенко оприлюднив список гравців, котрі готуватимуться до відбірних ігор Євро-2013 проти команд Фінляндії та Литви. Ці матчі відбудуться 11 та 15 листопада у Севастополі, **повідомляє офіційний сайт Федерації футболу України.**

На збір, котрий розпочнеться завтра, запрошено 22 футболістів, серед яких і півоборонець дніпропетровського «Дніпра» Руслан Бабенко. Його вперше викликали до «молодіжки».

Між тим Яковенко не зможе розраховувати на оборонця Богдана Бутка та півоборонців Дениса Гармаша і Романа Безуса, котрих викликали до лав національної збірної. А ще відсутні травмовані гравці: оборонець Темур Парцванія і хавбеки Віталій Віценець та Ігор Чайковський.

Отже, у наявності: **воротарі** — Ігор Березовський («Оболонь», Київ), Максим Коваль («Динамо», Київ), Артем Тетенко («Шахтар», Донецьк), Владислав Леонідов («Металіст», Харків); **оборонці** — Василь Прийма («Металург», Донецьк), Юрій Путраш («Таврія», Сімферополь), Ігор Пластун («Оболонь», Київ), Євген Ткачук («Ворскла», Полтава), Сергій Кривцов («Шахтар»), Максим Білий («Зоря», Луганськ), Євген Опанасенко («Металург», Запоріжжя); **півоборонці** — Андрій Богданов («Арсенал», Київ), Віталій Федотов («Іллічівець», Маріуполь), Євген Шахов, Руслан Бабенко (обидва — «Дніпро», Дніпропетровськ), Олександр Караваєв («Шахтар»), Станіслав Причиненко («Таврія»), Дмитро Хомченовський («Зоря»), Сергій Рибалка («Динамо»), Антон Шевчук («Оболонь»); **нападники** — Ілля Михальов («Амкар», Перм, Росія), Пилип Будківський («Іллічівець»).

Тріатлон. Анталія (Туреччина). Етап Кубка Європи. Чоловіки. Українець **Єгор Мартиненко (Україна) показав результат 1:45.45 і посів перше місце.** За ним фінішували росіяни Федотов (1:45.49) і Васильєв (1:46.00).

У жінок наша **Юлія Єлістратова виборола бронзову медаль (2:01.55).** Першою була Кламер (Нідерланди) — 2:00.42, другою — Абисова (Росія) — 2:01.23.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Київ» — «Азовмаш» (Маріуполь). 84:90 (26:20, 21:23, 21:13, 16:34). «Донецьк» — «Криввбасбаскет» (Кривий Ріг). 109:51 (37:12, 21:7, 30:17, 21:15).

Хокей. Чемпіонат ПХЛ України. «Харківські Акули» — «Гайдамаки». 4:5 Б (1:1, 2:1, 1:2, 0:0, 0:1). «Донбас» — «Леви». 5:3 (1:1, 1:0, 3:2).

«Сокіл» (Київ) — 48 очок (16 матчів), «Донбас» (Донецьк) — 34 (15), «Беркут» (Київ) — 32 (15), «Леви» (Львів) — 25 (16), «Компаньйон» (Київ) — 19 (16), «Харківські Акули» — 18 (16), «Білий Барс» (Бровари) — 7 (16), «Гайдамаки» (Вінниця) — 6 (16).

І лише на останніх секундах був справжній штурм і шість (!) ударів по воротах поспіль

ОГОЛОШЕННЯ

ДДЕА "Асканія-Нова" (код 24957852)
оголошує про проведення торгів з продажу:

1) будівля за адресою: вул. Степова, 5, смт. Асканія-Нова Херсонської області, у складі літ.: "А" - адміністративна будівля, "під А" - підвал, "а" - тамбур, "а1" - навіс, "а2, а7" - крильце, "а3-а6" - приямник, площа 1456,00 м. кв. Початкова вартість 151 тис. грн.

2) комплекс нежитлових будівель свиноферми за адресою: вул. Леніна, 44, смт Асканія-Нова Херсонської області, у складі літ.: "А" - адміністративна будівля, "а" - тамбур, площа 124,7 м. кв. вартість 12,9 тис. грн., "Ж" - свинарник, "ж, ж1, ж2" - тамбур, площа 940,5 м. кв. вартість 37,5 тис. грн., "Б" - гараж, площа 35,9 м. кв., вартість 1,4 тис. грн., "В" - гараж з підвалом, "Г" - вхід в підвал, площа 43,2 м. кв., вартість 1,7 тис. грн., "И" - насосна, площа 1,8 м. кв., вартість 0,1 тис. грн., "1-5, І" - огорожі та споруди, площа - входить до складу комплексу, "З" - свинарник, "з, з1, з2" - тамбур, площа 513,8 м. кв., вартість 20,5 тис. грн. Початкова вартість 74,1 тис. грн.

Письмові заявки приймаються протягом місяця від публікації за адресою: вул. Червоноармійська, 28, смт Асканія-Нова Херсонської області.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 03.09.09 р. порушено справу № 22/51б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ДОНЕЦЬ-СТО" (91033, м. Луганськ, вул. Звейнека, 145, код ЄДРПОУ 24051611, р/р 260014212 в ПАТ "Ерсте Банк", МФО 380009).

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Данілов Артем Іванович, ліцензія серії АВ № 521570 від 15.07.2010 р. поштова адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Котельнікова, буд. 7, кв. 28.

Письмові заяви кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до суду та ТОВ "ДОНЕЦЬ-СТО" протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 26.09.2011р. порушено провадження по справі №5/170б про банкрутство Міжрегіональної корпорації "ВОСТОКСТАЛЬМОНТАЖКОНСТРУКЦІЯ", адреса: 87547, м. Маріуполь Донецької області, вул. Карла Лібкнехта, 177, р/р 26007301001256 в ПАТ ВТБ Банк, МФО 335571, код ЄДРПОУ 31891658 та введений мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мензаренка Юрія Миколайовича (ліцензія серії АВ №499225, адреса: 86405. Донецька обл., м. Єнакієве, вул. Космонавтів, буд. 19.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 20.07.2011р. по справі 14/2187 припинено процедуру банкрутства відсутнього боржника та ухвалено перехід до загальних судових процедур і введення процедури розпорядження майном у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Пан Маркет" (вул. Блюхера, 6, м. Сміла, Черкаська область, код ЄДРПОУ 36292152)

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 06.10.2011р. розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (проспект Хіміків,60, кв.9, м. Черкаси, ліцензія серії АВ № 521569 від 19.07.2010р., ідентифікаційний номер 2148301970, телефон 0503337120)

Заяви кредиторів та пропозиції інвесторів щодо санації товариства приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 5/131 Б від 26.10.2011 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "VIP ПАРФЮМ" (ЄДРПОУ 32331522, розташоване за адресою: 83056, м. Донецьк, вул. Кіпарісова, буд.4).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія серії АВ 307267 від 24.02.07, 85400, Донецька область, м. Селидове, вул. Дубиніна, б. ідентифікаційний номер 2779408877). Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатку та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Ухвалою господарського суду Сумської області від 18.07.2011 року порушено провадження у справі №5021/1604/2011 про банкрутство приватного підприємства "Єврорембуд-Ко" (41601, Сумська область, м. Конотоп, вул. Рябошапко, 14А, ід.код 31375257).

Ухвалою господарського суду Сумської області (адреса: 40000, м. Суми, вул. Шевченко, 18/1) по справі №5021/1604/2011 про банкрутство приватного підприємства "Єврорембуд-Ко" (41601 Сумська область, м. Конотоп, вул. Рябошапко, 14А, ід.код 31375257) введено процедуру розпорядження майном, призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича (адреса: 40000, м. Суми, вул. Гагаріна, 9, оф. 347, ліцензія серії АВ № 347186 від 11.09.2007 р.). Вимоги кредиторів приймаються за адресою розпорядника майна протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська 22) від 13.10.11. по справі № 2/73/10 про банкрутство Приватного підприємства "Айсінг" (адреса: м. Миколаїв, вул. Карла Лібкнехта 9, ЄДРПОУ 23630784) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Пляку Сергія Валерійовича (ліцензія АВ № 566975 від 05.10.11., 54001, м. Миколаїв вул. Мала Морська 4, оф.3).

Постановою Господарського суду міста Києва (01030 м. Київ вул. Б. Хмельницького 44-Б) № 15/145-б від 19.10.2011р. Закрите акціонерне товариство "Розрахунково-торговий центр "Нафтогазкард" код 31106690 (03134 м. Київ, вул. Григоровича - Барського, 2) визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Зоріну Олену Валентинівну, ліцензія АВ № 521544 від 23.06.10р. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця на адресу: 03142, м. Київ, вул. Василя Стуса, 28 кв. 253.

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе 7, від 21.07.11р. №15/61/2011/5003 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "Сільськогосподарське хмелярське підприємство "Козятин", код ЄДРПОУ 33696991, 22143, Вінницька обл., Козятинський р-н, с.Титусівка.

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе 7, від 02.08.11р. №15/41/2011/5003 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Літинська птахофабрика" ,Код ЄДРПОУ 33451206, Вінницька обл., смт. Літин, вул. Коцюбинського, б.25.

Постановою Господарського суду Вінницької області, м. Вінниця, Хмельницьке шосе 7, від 11.10.2011р. №5/31/2011/5003 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "стакер -21" код ЄДРПОУ 33127026, м. Вінниця, вул.1-го Травня, 62, кв.18.

Ліквідатором вищевказаних підприємств призначено арбітражного керуючого Томашука Миколу Савелійовича, с. Майдан-Чапельський, вул. Л. Українки, 28 а, Вінницька область, Вінницький район. Тел. 0963002041.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 25.10.2011 р. по справі № 5023/8300/11 визнано банкрутом приватна фірма "АПІЯ" (код ЄДРПОУ 2513488, адреса: 61052, м. Харків, вул. Енгельса, 24; п/р 26003026814332 у відділенні № 2 ВАТ " Укрексімбанк" філія м. Харків, МФО 351618) та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом". Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора Іноземне представництво "Аврора" (код ЄДРПОУ 34756588; поштова адреса: 01133, м. Київ, бульвар Марії Приймаченко, буд. 5) Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення про визнання боржника банкрутом.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м, Луганськ, пл. Героїв ВВв, 3а) від 25.10.2011 р, по справі № 22/37б/2011 Приватне підприємство "ТК ПІРАМІДА", розташоване за адресою: м. Алчевськ, вул. Свердлова, 22, код ЄДРПОУ 35413424, п/р № 26003184591602 в АТ "УкрСиббанк", МФО 351005, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Дейнегіна Катерина Миколаївна (ліцензія серії АВ № 397278 від 13.10.2008 р., проживає за адресою: м. Луганськ, вул. Совєтская, 59а/13).

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В. Чорновола, 29/32) від 25 серпня 2011 року у справі №9/62 визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру, щодо товариства з обмеженою відповідальиістю "Петрівське-Плюс" (код 00853760), зареєстроване за адресою : Кіровоградська область, Петрівський район, с. Петрівське, вул. Терешкової, 15.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пахаєва Алі Махмудовича (ліцензія серія АВ №307446 від 26.04.2007 р.) який проживає за адресою ; 25006, м. Кіровоград,вул. Гагаріна, 9, кв. 21.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 3.10.2011 року (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) порушено провадження у справі №5019/2118/11 про банкрутство ПРИВАТНОГО ПІДПРИЄМСТВА "ВИРОБНИЧО-КОМЕРЦІЙНОЇ ФІРМИ "ТРЕЙД-ПАК" (33024, вул. Ювілейна, буд. 9, кв.133, місто Рівне Рівненської області, код ЄДРПОУ - 32803033, б/р 26005078397801 в ПАТ "Сведбанк", МФО 300164). Розпорядником майна призначено Прокопчука Олега Михайловича (ліцензія серії АВ № 347087 від 11.07.2007 року.). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 34400, м-н Вараш, 43, оф.5, м. Кузнецовськ, т. (03636) 3-22-20.

Постановою господарського суду Вінницької області від 06.10.2011р. по справі №5/97/2011/5003 Товариство з обмеженою відповідальністю "Ямпількомбікорм" (24500 м. Ямпіль, Вінницька область, вул. Черняхівського, 26. код ЄДРПОУ 00686523, р/р 26001496251001 ПАТ КБ "Приватбанк") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Глєбова Василя Федоровича (м. Вінниця, вул. Хм.шосе, 23(офіс), ліцензія АВ №158475 від 13.12.2006 р. тел.67-33-66 Інд код 1702405154).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4) від 01.11.2011 року по справі № 29/5009/6401/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Олимп І" (код ЄДРПОУ 35105198, 69093, м. Запоріжжя, вул. Академіка Александрова, буд. 1, кв. 59, п/р №26002139931100 в ПАТ "УкрСиббанк", МФО 351005) відповідно до ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Раздобарова Павла Вадимовича (ліцензія АГ №594854, адреса: 69002, м. Запоріжжя, вул. Героїв Сталінграду, буд. 50, кв. 46, тел. (093) 783-05-97). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня публікації оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, Запоріжжя, вул. Шаумяна 4) постановою по справі № 26/5009/6338/11 від 27.10.2011р. визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Черненького Олександра Михайловича. (69002, м. Запоріжжя, вул. Залізнична, 9 кв.77, Ідентифікаційний код 3106019892, р/р 26002 055897441 в ЗРУ ПАТ "Приватбанк", МФО 313399) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Швеця Дмитра Івановича (69124 Запоріжжя, а/с 7338, тел. (067) 611-06-20, ліцензія серії АГ №594917 від 08.09.2011р.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 03.09.09 р. порушено справу № 22/50б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "БСГ" (91033, м. Луганськ, вул. Цимлянська, буд. 2, код ЄДРПОУ 21780901, р/р 260054175 в ПАТ "Ерсте Банк", МФО 380009),

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Данілов Артем Іванович, ліцензія серії АВ № 521570 від 15.07.2010 р. поштова адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Котельнікова, буд. 7, кв. 28.

Письмові заяви кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до суду та ТОВ "БСГ" протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 14.10.2011 р. по справі № 50/278-б ПП "Союзконтракт-16" (02094, м. Київ, бульвар Праці, 2/27 код ЄДРПОУ 36069905) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Цією постановою, ліквідатором банкрута, призначений арбітражний керуючий Константінов І.М. (ліцензія АГ № 594759 від 07.02.2011року).Поштова адреса: 04111, м. Київ, а/с № 124.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк,вул. Артема, 157) від 12 жовтня 2011 року порушено провадження у справі №27/153б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Стульнєвський гранітний кар'єр", м. Донецьк (83007 м. Донецьк, вул. Стратонавтів, буд. 1е, ЄДРПОУ 35088335, р/р 26009301796239 у філії "Головне управління Промінвестбанк в Донецькій області", МФО 334635) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Ухвалою господарського суду Донецької області від 26.10.2011 року було призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Гроховського Андрія Вікторовича (ліцензія серії АГ № 580341, адреса: Донецька область, м. Харцизьк, вул. Нахімова, буд. 72, кв.16).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (60022, м. Харків, майдан Свободи, 5, 8-й під'їзд, Держпром) від 29 вересня 2011р. порушено справу № 5023/8036/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Різорса" (61012, м. Харків, вул. Карла Маркса, 9, код ЄДРПОУ 33205418, р/р 26002052237547 в "ПриватБанк" в м. Харкові, МФО 351533).

Ухвалою Господарського суду Харківської області (60022, м. Харків, майдан Свободи, 5, 8-й під'їзд, Держпром) від 12 жовтня 2011 р. у справі № 5023/8036/11 введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сільвановича Сергія Володимировича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 347357 від 21.08.2008р), адреса: 01150, м. Київ, вул. Тельмана, 1, корпус 24.

Заяви від кредиторів приймаються протягом тридцяти днів після публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області 27.10.2011 року Товариство з обмеженою відповідальністю "Патріот" визнано Банкрутом (Справа № 34/5005/1284/2011). Повне найменування товариства: Товариство з обмеженою відповідальністю "ПАТРІОТ", Юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Варварівська, 18. Адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Білостоцького, 159. ЄДРПОУ 32964936.

Банківські реквізити: ЗАТ "ПроКредитБанк", МФО 320984, р/р 26005210006626.

Відповідно до Постанови Господарського суду Дніпропетровської області Ліквідатором ТОВ "Патріот" призначено Орєхова Юрія Олексійовича.

Вимоги кредиторів та документи, підтверджуючі данні вимоги приймаються протягом 1-го місяця з моменту даної публікації за адресою для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Білостоцького, 159.

28.10.2011 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 50/292-б Товариство з обмеженою відповідальністю "НВП-ФОРТУНА" (03151, м. Київ просп. Повітрофлотський, буд. 47, код ЄДРПОУ 36715742, р/р 26001001095101 в АКБ "СЕБ", МФО 322658) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А.П. ліцензія АВ №347168 від 22.08.2007р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/13864/2011 від 01.11.2011 р. Приватне підприємство "КОЛДВЕЙ" (код ЄДРПОУ 36959998, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 104-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ЛОЇР" (код ЄДРПОУ 37452266). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Приватного підприємства "КОЛДВЕЙ" (код ЄДРПОУ 36959998).

Господарським судом Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1а, м. Дніпропетровськ, 49000) постановою від 18.10.2011р. у справі №34/5005/13213/2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "AZ Груп": код ЄДРПОУ 32006951, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, 25А-2.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Центуріон-ЛТД", код ЄДРПОУ 35934574, місцезнаходження: м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28А.

Печатки, штампи, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/13687/2011 від 01.11.2011 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ЛІДЕРІНВЕСТБУД" (код ЄДРПОУ 33766857, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 28-А) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю "ЛОЇР" (код ЄДРПОУ 37452266, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи Товариства з обмеженою відповідальністю "ЛІДЕРІНВЕСТБУД" (код ЄДРПОУ 33766857).

КУРІНЬ

№ 208 (5208) СУБОТА, 5 ЛИСТОПАДА 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер північно-західний, північно-східний, південно-східний, 5—10 м/с. Температура вдень 3—9 градусів тепла, на півдні та заході 8—12, на Закарпатті до 16 тепла. Вночі очікується від 4 градусів тепла до 1 морозу, на Лівобережжі до 2—4 морозу, на півдні та заході 1—8 градусів тепла.

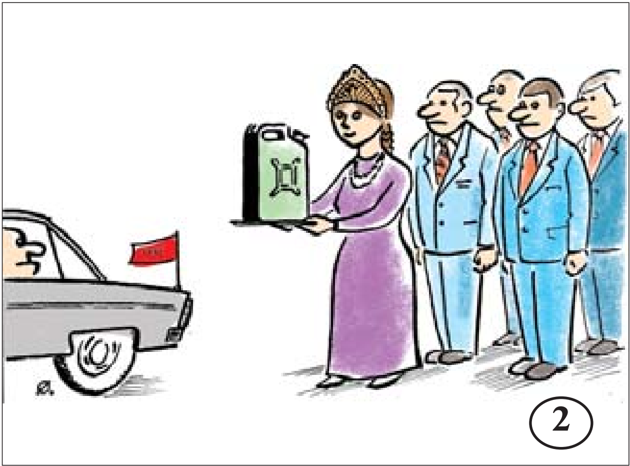
ЦЬОГО ДНЯ, 5 ЛИСТОПАДА

1913. Народилася Вів'єн Лі, англійська акторка, лауреат двох премій «Оскар». **1929.** У Москві відкрито перший в СРСР планетарій. **1944.** У результаті обстрілу німцями англійської столиці, знищено залізничний міст у Південному Лондоні. **1952.** Народився Олег Блохін, український футболіст і тренер. **1953.** У Києві відкрито міст Патона. **1967.** У Москві здано в експлуатацію Останкінський телецентр. **1968.** Василь Макух вчинив на Хрещатику самоспалення на знак протесту. **1989.** Помер Володимир Горовиць, піаніст, родом із Києва.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

☞ ***Екологічно найчистіші види повітряного транспорту: літаючий килим, мітла та ступа Баби Яги. А от у Карлсона вже вихлоп...***

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Щастя від дурості

Що менше у людини розуму, то на більше його може вистачити.

Ані словечка про погане

Є й добре, але воно приховано за парканами вілл мільйонерів.

Суворо за законом

Незнання того, як можна «відмазатись» від відповідальності, — від відповідальності не звільняє.

Олександр ПЕРЛЮК.

Лісова казка про вибори

Цілий тиждень у лісі точилися гарячі дебати з висуненням кандидатів на посаду генерального директора «Ліс-сад-городу», проводили концерти на підтримку кандидатів, відвідували ветеранів лісу, вручали пакунки лісових горіхів, жолудів та інших дарів лісу-саду-городу.

Програми кандидатів на генерального директора жваво обговорювались лісовими мешканцями під кожним кущем, на кожній галявині, в кожних дуплі і норі. Бобер обіцяв до кожної галявини підвести воду з річки і за рахунок цього підвищити врожаї. Баран усім розповідав, що має детальну програму прискореного росту плодів, ягід, трави та дерев і обіцяв через три роки досхочу нагодувати кожного мешканця лісу всім, що росте у лісі, саду й на городі, а також налагодити прямі поставки лишків до сусіднього лісу. Кріт у своїй передвиборній програмі стверджував, що є прямим нащадком і спадкоємцем землеробського роду. Що він днює і ночує на землі і землеробські проблеми знає із самих земних глибин. Крім того, жваві Кротові агітатори від нори до нори, від дупла до дупла, від галявини до галявини, від кущика до кущика рознесли щедрі пакуночки-подаруночки від кандидата Крота. Це остаточно схилило шальки терезів на недільних виборах генерального директора «Ліс-сад-городу» на користь Крота.

Склавши присягу на вірність лісу і його мешканцям, Кріт негайно приступив до обов'язків генерального директора «Ліс-сад-городу». Перш за все призначив на ключові посади в лісі своїх соратників, що допомогли перемогти на виборах — Ховрахів, Хом'яків, Пацюків і Мишей, не забув, звичайно, і про всю свою численну рідню — запросив повертатися з далеких і близьких полів і лісів — посади знайшлися для всіх.

Такого засилля Кротів і гризунів ліс не бачив за всю свою історію. Всі поляни лісу покрилися суцільними кротовинами, що виникли внаслідок активної діяльності Кротової рідні. Навіть лісовими дорогами неможливо було ні проїхати, ні пройти, адже вони були вкриті суцільними горбиками. Зникли спочатку горіхи, потім жолуді, гриби і ягоди. Їх поїли і розтягнули по своїх норах ненажерливі гризуни. Повсихали кущі і молоді дерева, бо корені їм позгризали Кроти. Через рік ліс нагадував суцільну пустку, ніби по ньому пройшла спустошлива орда. Залишились одні тільки дерева, які мали міцні корені, що не піддавались кротовим зубам.

«Тривога! Тривога! — запізніло кричала Сорока, кружляючи над запустілим лісом. — У неділю о десятій головна лісова рада запрошує на збори з порядком денним: «Про дострокове припинення повноважень Крота! Геть Крота! Геть свавілля чиновників-гризунів!», «Призначити тимчасову слідчу комісію Котів для вивчення злочинної діяльності чиновників-гризунів!», «Пацюків і Мишей на виправний термін до Котів!» — грізно лунало над лісом.

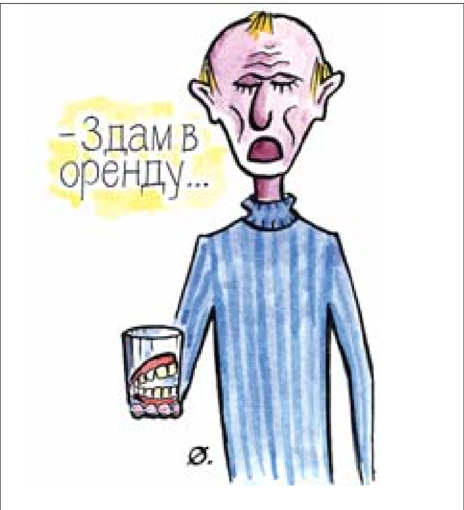
Відповідні рішення лісовою громадою було прийнято одноголосно. Також одноголосно на посаду генерального директора «Ліс-сад-городу» було обрано Бобра. Кротова рідня та його соратники Пацюки, Хом'яки, Ховрахи, Миші розбіглися по сусідніх лісах.

Крота хотіли позбавити права брати участь у виборах, але один мудрий Заєць, який пройшов стажування в Австралії та Америці, категорично заявив, що це порушує права тварин і що він, у разі прийняття такого рішення, звернеться зі скаргою до «грінпісівців», тому всі махнули рукою і залишили Крота у спокої.

Кріт глибше зарився у землю і чекає в норі свого часу та нових виборів.

Володимир СЛЄПЦОВ.

ДОШКА ПОШАНИ

Лопати — на мікроскопи

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (на з'їзді працівників освіти):

— У 2011 році ми п'ять разів піднімали зарплату. Ненабагато, але піднімаємо (гомін у залі. — **Черг.**). Я не розумію... Цього, що, не було? А на скільки піднялася зарплата?

Від чергового:

— Миколо Яновичу, я пропоную у вчителів забрати назад ваші новенькі лопати і вручати мікроскопи...

Кризова дамба

Ганна Герман, радник Президента (про головне завдання і роль чиновників у країні):

— Державні чиновники виконують роль, образно кажучи, мішків із піском, з яких будується дамба проти кризового потоку...

Від чергового:

— Тут народ цікавиться: чому ця дамба будується, скажімо, по Конча-Заспах і в мішках не просто, а виняткво золотий пісок?!.

Вливання

Дмитро Фірташ, глава ради директорів групи компаній Group DF (про перспективу участі в парламентських виборах):

— Я не буду обиратися в депутати. У ніякі партії регіонів я вливатися не буду...

Від чергового:

— Справді, навіщо вам кудись вливатися, якщо зазвичай щось вливається в таких, як ви самостійно.

Дихає? Не дихає?!

Вадим Карасьов, політолог (про ситуацію в Міністерстві охорони здоров'я):

— Розумієте, МОЗ — це корумпована чорна діра. Туди треба ставити або хорошого фінансиста, або сильного лікаря.

Від чергового:

— Туди треба ставити Табачника! Медицині вже однаково, а освіта, може, ще оживе.

«Видно, в понедельник их мама родила»

Юрій Луценко, екс-міністр МВС (із лави підсудного про понеділок 31 жовтня і представників обвинувачення):

— У понеділок буде свято представників обвинувачення — Хелловін, день погані, тому прошу в понеділок зробити вихідний.

Від чергового:

— Не вийде — вони святкують щодня!

Не життя, а пісня

Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр України (під час зустрічі із чорнобильцями: вважає, що соцвиплати на досить високому рівні):

— Ви мені можете говорити що завгодно, але середня пенсія інваліда — 1205 гривень 37 копійок — жити можна!

Від чергового:

— Боюся, що після цих слів хтось із віце-прем'єрів може сам стати інвалідом.

Суд про освітлення виборів

Олег Медведєв політтехнолог (про довибори до райради по округу в Погребах на Київщині, де переміг кандидат від опозиції):

— Днями суд скасував результати виборів, пославшись на те, що в день їх проведення на вулицях було погане освітлення.

Від чергового:

— Все йде до того, що суд скоро зобов'яже всіх громадян іти на вибори зі свічкою в руках...

Навіщо водокачка?

Микола Фролов, лідер фракції «Батьківщина» у Запорізькій області:

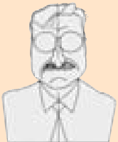
— Навіть директора водокачки призначають, лише переконавшись у його приналежності до Партії регіонів.

Від чергового:

— Ви уявляєте, скільки в нашій справі доводиться всього відмивати?!.

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали:
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ,
Дмитро ПОТАПЕНКО, Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22117

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

